

2024/3012

6.12.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2024/3012,

annettu 27 päivänä marraskuuta 2024,

**pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevasta unionin
sertifiointikehyksen perustamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) nojalla hyväksytyyn Pariisin sopimuksen, jäljempänä 'Pariisin sopimus', joka hyväksyttiin neuvoston päätöksellä (EU) 2016/1841 ⁽⁴⁾, mukaisesti kansainvälinen yhteisö on sopinut pitävänsä maapallon keskilämpötilan nousun selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna ja pyrkivänsä jatkossakin rajoittamaan keskilämpötilan nousun 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna. UNFCCC:n osapuolikonferenssi hyväksyi myös Glasgow'n ilmastopöytäkirjan 13 päivänä marraskuuta 2021, jossa todetaan, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat huomattavasti pienemmät, jos keskilämpötila nousee 2 celsiusasteen sijaan 1,5 celsiusastetta, ja päättää jatkossakin pyrkiä rajoittamaan keskilämpötilan nousun 1,5 celsiusasteeseen. Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat Pariisin sopimuksen osapuolia, ja ne ovat vankasti sitoutuneet panemaan Pariisin sopimuksen täytäntöön vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja lisäämällä hiilenpoistoa.
- (2) Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) raporttien mukaan koko maailman tasolla on entistä epätodennäköisempää, että ilmaston lämpeneminen saadaan rajoitettua 1,5 celsiusasteeseen, ellei maailman kasvihuonekaasupäästöjä vähennetä nopeasti ja jyrkästi tämän ja tulevien vuosikymmenten aikana. IPCC:n raporteissa todetaan myös selkeästi, että on välttämätöntä aloittaa hiilidioksidin poistaminen vaikeasti vähennettävien jäännöspäästöjen kompensoimiseksi, jotta hiilidioksidin tai kasvihuonekaasujen nettonollapäästöt voidaan saavuttaa. Tämä edellyttää sellaisten kestävien toimien laajamittaista käyttöönottoa, joilla hiilidioksidi otetaan talteen ilmakehästä ja varastoidaan pysyvästi geologisiin varastoihin, maa- tai merivarastoihin, myös valtameriin, tai pitkäkestoisiin tuotteisiin. Tällä hetkellä ja nykypolitiikoilla unioni ei kykene saavuttamaan vaadittuja hiilenpoistoa: hiilenpoistot maaekosysteemeissä ovat vähentyneet viime vuosina, eikä unionissa tapahdu tällä hetkellä merkittävää teollista hiilenpoistoa.
- (3) Tämän asetuksen tavoitteena on luoda vapaaehtoinen unionin sertifiointikehyks, joka koskee pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin, jäljempänä 'unionin sertifiointikehyks', tarkoituksena helpottaa korkealaatuisten hiilenpoistojen ja maaperäpäästöjen vähennysten käyttöönottoa ja luoda sitä koskevia kannustimia noudattaen täysin unionin luonnon monimuotoisuutta ja saasteettomuutta koskevia tavoitteita, sekä täydentää

⁽¹⁾ EUVL C 184, 25.5.2023, s. 83.

⁽²⁾ EUVL C 157, 3.5.2023, s. 58.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 19. marraskuuta 2024.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

jatkuvia päästövähennyksiä kaikilla aloilla. Unionin sertifiointikehitys tulee näin ollen olemaan väline, jolla tuetaan Pariisin sopimuksen mukaisten unionin tavoitteiden saavuttamista ja erityisesti sitä, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 ⁽⁵⁾ vahvistettu ilmastoneutraaliustavoite saavutetaan yhteisesti vuoteen 2050 mennessä. Kaikilla unionin sertifiointikehityksessä sertifioituilla hiilenpoistoilla ja maaperäpäästöjen vähennyksillä edistetään unionin kansallisesti määritellyn panoksen ja unionin ilmastotavoitteiden saavuttamista. Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi kyseisiä hiilenpoistoja ja maaperäpäästöjen vähennyksiä ei sen vuoksi saisi hyödyntää kolmansien osapuolten kansallisesti määritellyissä panoksissa eikä kansainvälisissä vaatimustenmukaisuusjärjestelmissä. Unioni on myös sitoutunut tuottamaan negatiivisia päästöjä vuoden 2050 jälkeen. Yksi tärkeistä hiilenpoistojen lisäämisen välineistä maaekosysteemeissä on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841 ⁽⁶⁾ maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin, jossa vahvistetaan unionin nettopoistumatavoitteeksi 310 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuoteen 2030 mennessä ja osoitetaan tavoitteet kullekin jäsenvaltiolle.

- (4) Helmikuun 6 päivänä 2024 antamassaan tiedonannossa ”Kohti kunnianhimoista teollista hiilenhallintaa EU:ssa” komissio aikoo arvioida hiilenpoistotarpeita koskevia yleisiä tavoitteita unionin vuoden 2040 ilmastotavoitteen mukaisesti ja sen mukaisesti, että saavutetaan ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä ja negatiiviset päästöt sen jälkeen; komissio aikoo myös kehittää toimintavaihtoehtoja ja tukimekanismeja teollisille hiilenpoistoille, myös sen suhteen, missä määrin ja miten ne otetaan huomioon unionin päästökauppajärjestelmässä; näiden rinnalla komissio aikoo edistää unionin tutkimusta, innovointia ja varhaista demonstrointia uusien hiilidioksidia poistavien teollisuusteknologioiden alalla hyödyntäen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/695 ⁽⁷⁾ perustettua Horisontti Eurooppa -puiteohjelmaa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁸⁾ perustettua innovaatorahastoa. Lisäksi on aiheellista, että komissio arvioi vaihtoehtoja unionin hiilenpoistotavoitteille, myös selkeästi erillisen tavoitteen asettamista pysyvälle hiilenpoistolle.
- (5) Yhdenmukaistetun unionin sertifiointikehityksen odotetaan parantavan ympäristötavoitteiden tunkimättömyyttä ja läpinäkyvyyttä, kun on kyse pysyvistä hiilenpoistosta, hiiliviljelystä ja hiilen varastoinnista tuotteisiin, sekä lisäävän luottamusta niiden sertifiointiin, vähentäen samalla asiaan liittyviä hallinnollisia kustannuksia. Koska unionin sertifiointikehitys on luonteeltaan vapaaehtoinen, julkisten ja yksityisten tahojen olemassa oleville ja uusille sertifiointijärjestelmille voidaan hakea komissiolta tunnustamista tämän asetuksen nojalla, mutta niiden käyttö unionissa ei velvoita siihen.
- (6) Asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistetaan myös sitova unionin ilmastotavoite, jonka mukaan kasvihuonekaasujen nettopäästöjä on vähennettävä unionin sisäisesti vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Jotta voidaan varmistaa riittävien hillintätoimien toteuttaminen vuoteen 2030 asti, nettopoistumien osuus unionin vuoden 2030 ilmastotavoitteesta on rajoitettu 225 miljoonaan hiilidioksidiekvivalenttitonniin.
- (7) Unionin sertifiointikehitys tukee kehittämistyötä, jolla tähdätään pysyvään hiilenpoistoon, hiiliviljelyyn ja hiilen varastointiin tuotteisiin unionissa ja joka johtaa yksiselitteiseen myönteiseen ilmastovaikutukseen, välttäen samalla viherpesua. Hiiliviljelyn tapauksessa unionin sertifiointikehityksen olisi myös edistettävä sellaisten toimien käyttöönottoa, jotka tuottavat oheishyötyjä luonnon monimuotoisuudelle ja auttavat siten saavuttamaan unionin oikeudessa vahvistetut ennallistamistavoitteet.
- (8) On aiheellista, että unionin sertifiointikehityksellä luodaan kannustimia myös tutkimukselle ja innovoinnille, muun muassa korostamalla asiaankuuluvien tutkimusohjelmien merkitystä, jotta voidaan helpottaa uusien teknologioiden pääsyä markkinoille. Tältä osin komissiota ja jäsenvaltioita rohkaistaan tekemään monialaista yhteistyötä, jossa on mukana kansallisia ja alueellisia tutkimuslaitoksia, tutkijoita, viljelijöitä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/695, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2021, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman ”Horisontti Eurooppa” perustamisesta, sen osallistumisesta ja tulosten levittämistä koskevien sääntöjen vahvistamisesta sekä asetusten (EU) N:o 1290/2013 ja (EU) N:o 1291/2013 kumoamisesta (EUVL L 170, 12.5.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (9) Jotta voidaan tukea niitä toiminnanharjoittajia, jotka ovat halukkaita toteuttamaan lisätoimia lisätäkseen hiilenpoistoja tai vähentääkseen maaperäpäästöjä kestäväällä tavalla, unionin sertifiointikehyksessä olisi otettava huomioon toimien tyypit, erityispiirteet ja asiaan liittyvät ympäristövaikutukset. Siksi tässä asetuksessa olisi säädettävä selkeistä määritelmistä, jotka koskevat pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin sekä muita unionin sertifiointikehyksen osatekijöitä. Asetuksen olisi katettava toimet, joilla tehostetaan hiilen varastointia geologisiin varastoihin, maa- tai merivarastoihin, myös valtameriin, ja pitkäkestoisii tuotteisiin. Toimiin olisi sisällyttävä yksi tai useampi käytäntö tai prosessi, jolla poistetaan hiiltä ilmakehästä. Tietyntyyppiset toimet, kuten sellaiset, jotka perustuvat biohiilen käyttöön, saattavat johtaa eroihin hiilenpoiston nettohyödyissä ja hiilen varastoinnin kestoissa riippuen siitä, missä olosuhteissa toimet toteutetaan. Vastaavasti tämän asetuksen nojalla unionin tasolla vahvistettavissa sovellettavissa sertifiointimenetelmissä olisi vahvistettava asianmukaiset seuranta- ja vastuusäännöt.
- (10) Hiiliviljelyn tapauksessa asiaankuuluviin toimiin voi sisältyä käytäntöjä ja prosesseja, jotka toteutetaan meri- ja rannikkoekosysteemeissä. Asiaankuuluviin toimiin voi sisältyä myös käytäntöjä tai prosesseja, joilla vähennetään maaperän kasvihuonekaasupäästöjä tai jotka johtavat asetuksen (EU) 2018/841 liitteessä I olevan B osan e ja f kohdassa lueteltuun maaperän hiilivarastoista ilmakehään vapautuvan hiilen vähenemiseen, kuten toimet, joilla parannetaan maaperänhoitoa tai ennallistetaan huonontuneita turvemaita. Lisäksi hiiliviljelytoimien kvantifioinnissa olisi otettava huomioon myös maatalousmaan maaperäpäästöjen vähennykset IPCC:n maataloutta koskevan lähdeluokan maatalousmaata koskevan alaluokan päästöjä – jotka on ilmoitettu UNFCCC:n liitteen I osapuolille tarkoitettujen vuosittaisia inventaarioita koskevien UNFCCC:n raportointiohjeiden määrämuotoisten raportointitaulukoiden taulukossa 3.D – vastaavasti, edellyttäen, että kyseiset päästövähennykset johtuvat toimesta, joka yleisesti vähentää hiilen vapautumista maaperän hiilivarastoista tai lisää hiilenpoistoja biogeenisissä hiilivarastoissa. Sitä vastoin unionin sertifiointikehyksen ei tulisi koskea toimia, jotka eivät johda hiilenpoistoihin tai maaperäpäästöjen vähennyksiin, kuten metsäkadon välttäminen tai uusiutuvan energian hankkeet.
- (11) Tässä asetuksessa olisi asetettava vaatimukset, joiden täyttyessä hiilenpoistot ja maaperäpäästöjen vähennykset voidaan sertifioida unionin sertifiointikehyksen mukaisesti. Tätä varten hiilenpoistot ja maaperän päästövähennykset olisi kvantifioitava tarkasti ja luotettavasti ja ne olisi tuotettava ainoastaan toimilla, joilla saadaan aikaan hiilenpoiston nettohyöty tai maaperäpäästöjen vähentämisen nettohyöty, ne ovat lisäisiä ja niillä pyritään varmistamaan hiilen pitkäaikainen varastointi. Niistä ei saisi aiheutua merkittävää haittaa ympäristölle, ja niiden olisi kyettävä tuottamaan oheishyötyjä kestävyystavoitteille. Sertifiointielinten olisi tehtävä hiilenpoistoille ja maaperäpäästöjen vähennyksille riippumattomia ulkopuolisia tarkastuksia, jotta voidaan varmistaa sertifiointiprosessin uskottavuus ja luotettavuus. Lisäksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava sertifioitujen yksiköiden myöntämistä ja käyttöä koskevat säännöt.
- (12) Direktiivissä 2003/87/EY vahvistetuilla pakollisilla hiilen hinnoittelua koskevilla unionin säännöillä säännellään mainitun direktiivin kattamista toimista aiheutuvien päästöjen käsittelyä. Tämä asetus ei saisi vaikuttaa direktiivin 2003/87/EY soveltamiseen, paitsi sellaisten hiilidioksidipäästöjen talteenoton ja varastoinnin sertifiointin osalta, jotka ovat peräisin biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista, jotka täyttävät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001⁽⁹⁾ vahvistetut kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit, ottaen huomioon kaikki tarvittavat direktiivin 2003/87/EY soveltamisen edellyttämät mukautukset, jotka vahvistetaan direktiivin 2003/87/EY 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, direktiivin 2003/87/EY liitteen IV mukaisesti.
- (13) Toimen olisi tuotettava tulokseksi hiilenpoiston nettohyöty tai maaperäpäästöjen vähentämisen nettohyöty ja osoitettava näin, että sillä saadaan aikaan myönteinen ilmastovaikutus. Hiilenpoiston nettohyöty tai maaperäpäästöjen vähentämisen nettohyöty olisi kvantifioitava kahdessa vaiheessa.
- (14) Hiilenpoiston nettohyödyn tai maaperäpäästöjen vähentämisen nettohyödyn kvantifioinnin ensimmäisessä vaiheessa toiminnanharjoittajien olisi määritettävä lisäisten hiilenpoistojen tai maaperäpäästöjen vähennysten määrä, jonka toimi on tuottanut verrattuna perusuraan. Hiiliviljelyn tapauksessa hiilenpoistojen tai maaperäpäästöjen vähennyksien kvantifiointitavalla olisi varmistettava, että mahdollinen hiilen vapautuminen hiilivarastosta otetaan asianmukaisesti huomioon kvantifioitaessa toimen nettohyötyä. Sertifiointimenetelmillä olisi asetettava vakioituja

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

perusuria, joiden olisi oltava erittäin edustavia vertailukelpoisten käytäntöjen ja prosessien vakioitujen tulosten suhteen samankaltaisissa sosiaalisissa, taloudellisissa, ympäristöön liittyvissä, sääntelyllisissä ja teknologisissa olosuhteissa ja niissä olisi otettava huomioon maantieteellinen konteksti, mukaan lukien paikalliset maaperä- ja ilmasto- sekä sääntelyolosuhteet. Olisi suosittava tätä vakioitujen perusurien asettamista koskevaa lähestymistapaa, sillä sen avulla voidaan varmistaa objektiivisuus, minimoida vaatimusten noudattamiseen liittyvät ja muut hallinnolliset kustannukset sekä ottaa myönteisellä tavalla huomioon sellaisten ensimmäisten toimijoiden toimet, jotka ovat jo osallistuneet tukikelpoisiin toimiin. Hiiliviljelyn yhteydessä olisi sertifioitava ainoastaan sellaiset käytännöt ja prosessit, jotka menevät yleistä käytäntöä pidemmälle. Sen vuoksi tiettyä hiiliviljelytoimea ei pitäisi palkita siitä, että se on jo laajalti otettu käyttöön alueella, jolla on samankaltaiset maaperä- ja ilmasto- sekä sääntelyolosuhteet. Vakioiduilla perusurilla olisi varmistettava, että heti kun toimesta tulee yleinen käytäntö, sitä ei voida enää sertifioida. Tätä varten komission olisi tarkasteltava vakioituja perusuria uudelleen vähintään viiden vuoden välein ja saatettava ne tarvittaessa ajan tasalle, ottaen huomioon muuttuvat sääntelyolosuhteet ja uusin saatavilla oleva tieteellinen näyttö, jotta voidaan ottaa huomioon sosiaalinen, taloudellinen, ympäristöön liittyvä, sääntelyyn liittyvä ja teknologinen kehitys ja kannustaa tavoitetason nostamiseen ajan mittaan Pariisin sopimuksen mukaisesti. Lisäksi olisi edistettävä saatavilla olevan digitaalitekniikan, mukaan lukien sähköiset tietokannat ja paikkatietojärjestelmät, kaukokartoitus, uudet paikalla toteutettavat hiilen kvantifiointijärjestelmät, tekoäly ja koneoppiminen, sekä sähköisten karttojen käyttöä, jotta voidaan alentaa vakioitujen perusurien määrittämisen kustannuksia ja varmistaa toimien seurannan luotettavuus. Kuitenkin jos tällaisia vakioituja perusuria ei ole mahdollista asettaa, olisi käytettävä toiminnanharjoittajan yksilöllisiin tuloksiin perustuvaa toimikohtaista perusuraa. Toiminnanharjoittajan olisi saatettava toimikohtaiset perusurat ajan tasalle kunkin toteutuskauden alussa, jollei sovellettavissa sertifiointimenetelmissä toisin mainita.

- (15) Nettohyödyn kvantifioinnin toisessa vaiheessa olisi vähennettävä kaikki asiaan liittyvät kasvihuonekaasupäästöt, jotka aiheutuvat toimen elinkaaren aikana ja liittyvät toimen toteuttamiseen. Merkityksellisiä huomioon otettavia kasvihuonekaasupäästöjä ovat muun muassa suorat päästöt, jotka johtuvat esimerkiksi lannoitteiden, kemikaalien, polttoaineen tai energian taikka muiden materiaalipanosten käytöstä ja kuljetuksesta, sekä epäsuorat päästöt, jotka johtuvat esimerkiksi maankäytön muutoksesta, josta aiheutuu riskejä ruokaturvalle maataloustuotannon siirtämisen vuoksi, tai siirtymisvaikutuksista, joiden taustalla on energiasta ja hukkalämmöstä kilpaileva kysyntä. Kaikenlainen kasvihuonekaasupäästöjen lisäys, joka on kohdennettavissa toimen toteuttamiseen, olisi vähennettävä hiilenpoiston nettohyödystä tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyödystä asianmukaisella tavalla niiden teknisten sääntöjen mukaisesti, jotka vahvistetaan sovellettavassa sertifiointimenetelmässä. Toimen toteuttamisesta johtuvia kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä, lukuun ottamatta maatalousmaasta peräisin olevien maaperäpäästöjen vähentämistä, ei olisi otettava huomioon hiilenpoiston nettohyödyn tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyödyn kvantifioinnissa, vaan niiden olisi katsottava tarjoavan ilmastonmuutoksen hillintää koskevaan kestävyystavoitteeseen liittyvän oheishyödyn ja niistä olisi ilmoitettava vaatimustenmukaisuustodistuksissa. Tällaiset kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset, kuten muut kestävyYTEEN liittyvät oheishyödyt, voisivat lisätä sertifioitujen hiilenpoistojen tai maaperäpäästöjen vähennysten arvoa.
- (16) Tämän asetuksen kattamia toimia harjoitettaviin toiminnanharjoittajiin olisi kuuluttava kaikki luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt tai julkisyhteisöt, jotka huolehtivat toimesta tai valvovat sitä tai joille on annettu taloudellinen päätäntävalta toimen teknisen toiminnan suhteen. Hiiliviljelyn tapauksessa määritelmää 'toiminnanharjoittaja' olisi sovellettava 'viljelijään', joka määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115⁽¹⁰⁾ 3 artiklan 1 alakohdassa, tai mahdolliseen muuhun maa- tai rannikkoympäristössä toteutettavan toimen toteuttajaan tai kansallisessa lainsäädännössä määriteltyyn metsänomistajaan tai metsänhoitajaan taikka toimivaltaiseen julkisyhteisöön. Määritelmän 'toiminnanharjoittajaryhmä' olisi katettava kaikki oikeushenkilöt, jotka edustavat vähintään kahta toiminnanharjoittajaa, mukaan lukien osuuskunnat, tuottajaorganisaatiot tai tuottajaryhmät, ja varmistettava, että kyseiset toiminnanharjoittajat noudattavat tätä asetusta.
- (17) Toimi tuottaa hiilenpoiston nettohyödyn, kun perusuraa pidemmälle menevät hiilenpoistot ovat suuremmat kuin mahdollinen kasvihuonekaasupäästöjen lisäys, joka liittyy kyseisen toimen toteuttamiseen. Esimerkiksi pysyvissä hiilenpoistoissa, joissa hiiltä injektoidaan maan alle, pysyvästi varastoidun hiilen määrän olisi oltava suurempi kuin energiaan liittyvät kasvihuonekaasupäästöt, jotka ovat peräisin teollisesta prosessista. Vastaavasti hiiliviljelystä

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/2115, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta (EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1).

saaduissa maaperäpäästöjen vähennyksissä maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyöty on positiivinen, jos maaperäpäästöjen vähennykset perusurana verrattuina ovat suuremmat kuin mahdollinen kasvihuonekaasupäästöjen lisäys, joka liittyy toimen toteuttamiseen. Hiiliviljelytoimilla parannetaan yleisesti maaperän laatua, millä on myönteinen vaikutus maaperän kestävytyyteen ja tuottavuuteen, mutta joissakin olosuhteissa ne saattavat myös heikentää elintarviketuotantoa ja siten johtaa hiilivuotoon, joka on peräisin epäsuorasta maankäytön muutoksesta, ja sen vuoksi asiaan liittyvät epäsuorat päästöt olisi otettava huomioon. Sen hiilen määrän, joka on otettu talteen ja varastoituu metsittämisen tai maaperäpäästöjen vähennyksen avulla turvemaiden vettymällä ennallistamisen seurauksena, olisi oltava suurempi kuin toimen toteuttamiseen käytettyjen koneiden päästöt tai epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat päästöt, jotka hiilivuoto voisi aiheuttaa.

- (18) Hiilenpoistot ja maaperäpäästöjen vähennykset sekä niihin liittyvät vastaavat suorat ja epäsuorat kasvihuonekaasupäästöt olisi kvantifioitava asiaankuuluvalla, varovaisella, tarkalla, täydellisellä, johdonmukaisella, läpinäkyvällä ja vertailukelpoisella tavalla. Kvantifioinnin epävarmuustekijät olisi raportoitava ja otettava huomioon varovaisella tavalla, jotta voidaan pienentää riskiä siitä, että ilmakehästä poistetun hiilidioksidin määrä yliarvioidaan tai että toimen tuottamien suorien ja epäsuorien kasvihuonekaasupäästöjen määrä aliarvioidaan. Hiiliviljelyn tuottamat tilapäiset hiilenpoistot ja maaperäpäästöjen vähennykset olisi kvantifioitava erittäin tarkasti, jotta varmistetaan korkea laatu ja minimoidaan epävarmuustekijät; niiden olisi myös mahdollisuuksien mukaan perustuttava kolmannen tason menetelmien käyttöön kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioria koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden ja kyseisten IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mahdollisten täsmennysten mukaisesti. Jotta voidaan kannustaa luomaan synergioita ilmastoa ja luonnon monimuotoisuutta koskevien unionin tavoitteiden kanssa, olisi edellytettävä tehokkaampaa maan kartoitusta, mikä auttaa suojelemaan ja parantamaan luontopohjaisten hiilenpoistojen kestävyttä koko unionissa. Kyseiset synergiat on otettava tarkasti huomioon päästöjen ja poistojen tarkkailussa ja sen olisi perustuttava asianmukaiseen yhdistelmään paikalla tehtäviä mittauksia ja kaukokartoituksia tai mallintamisia, jotka toteutetaan sovellettavassa sertifiointimenetelmässä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti; tarkkailussa olisi hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla edistysellisiä teknologioita, joita on saatavilla unionin ohjelmista, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/696⁽¹⁾ perustettuun unionin avaruusohjelmaan kuuluvasta Copernicus-ohjelmasta, käytettävä kattavasti jo olemassa olevia välineitä ja varmistettava johdonmukaisuus kansallisten kasvihuonekaasuinventarioiden kanssa.
- (19) Valittaessa kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistojen laskennan kannalta merkityksellisiä menetelmiä olisi tapauksen mukaan sovellettava varovaista lähestymistapaa kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioria koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden arvioiden mukaisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että käytettyjen menetelmien olisi johdettava varovaisiin päästö- tai poistoarvioihin, jotta päästöjä ei aliarvioida eikä poistoja yliarvioida.
- (20) Unionin sertifiointikehyksellä olisi luotava kannustimia toimiin, jotka ovat täydentäviä eli menevät tavanomaista käytäntöä pidemmälle. Kyseisten toimien olisi näin ollen mentävä lakisäätteisiä vaatimuksia pidemmälle yksittäisten toiminnanharjoittajien tasolla, eli toiminnanharjoittajien olisi toteutettava toimia, joita niiltä ei jo edellytetä sovellettavassa lainsäädännössä. Lisäksi toimista olisi tultava taloudellisesti toteuttamiskelpoisia sertifiointin tarjoaman kannustinvaikutuksen ansiosta. Tällainen vaikutus on olemassa, kun sertifiointista saatavien mahdollisten tulojen luoma kannustin muuttaa toiminnanharjoittajien käytöstä siten, että ne osallistuvat täydentävään toimeen saavuttaakseen lisäisiä hiilenpoistoja tai maaperäpäästöjen vähennyksiä.
- (21) Vakioidussa perusurassa olisi otettava huomioon ne lakisäätteiset ja markkinaolosuhteet, joissa toimi toteutetaan. Jos toimea vaaditaan toiminnanharjoittajilta sovellettavan lainsäädännön perusteella tai jos sen toteuttamiseksi ei tarvita kannustimia, sen tulokset otetaan huomioon tällaisissa vakioiduissa perusurassa. Tästä syystä olisi oletettava, että toimi, joka tuottaa hiilenpoistoja tai maaperäpäästöjen vähennyksiä tällaisen perusuran yli, on lisäinen. Vakioidun perusuran käyttö yksinkertaistaisi lisäisyden osoittamista toiminnanharjoittajien kannalta ja vähentäisi sertifiointiprosessin hallinnollista taakkaa, mikä on erityisen tärkeää pienimuotoista toimintaa harjoittaville toiminnanharjoittajille.
- (22) Ilmakehästä talteenotettu tai biogeeninen hiili, joka otetaan talteen ja varastoidaan pysyvällä hiilenpoistolla, hiiliviljelyllä tai hiilen varastoinnilla tuotteisiin, on vaarassa vapautua takaisin ilmakehään luonnollisista tai ihmisen toiminnasta johtuvista syistä. Siksi toiminnanharjoittajien olisi toteutettava kaikki asiaankuuluvat ehkäisevät

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/696, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2021, unionin avaruusohjelman ja Euroopan unionin avaruusohjelmaviraston perustamisesta sekä asetusten (EU) N:o 912/2010, (EU) N:o 1285/2013 ja (EU) N:o 377/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU kumoamisesta (EUVL L 170, 12.5.2021, s. 69).

toimenpiteet kyseisten riskien lieventämiseksi ja seurattava asianmukaisesti, pysyvä hiili varastoituna asiaankuuluvalla toimella asetetun seurantajakson ajan. Sertifioitujen yksiköiden voimassaolon olisi oltava riippuvainen varastoinnin odotetusta kestosta ja siitä, millaisia vapautumisriskejä tiettyyn toimeen liittyy. Pysyvät hiilenpoistot tarjoavat riittävän varmuuden erittäin pitkäaikaisen varastoinnin kestosta, nimittäin useita vuosisatoja kestävästä varastoinnista. Riski siitä, että tuotteista, joissa hiili on pysyvästi kemiallisesti sidottuna, vapautuu hiiltä, on hyvin pieni tai sitä ei ole lainkaan. Hiiliviljely ja hiilen varastointi tuotteisiin ovat enemmän alttiita riskille siitä, että hiiltä vapautetaan tahallisesti tai sitä vapautuu tahattomasti ilmakehään. Kyseisen riskin huomioon ottamiseksi hiiliviljely-yksikön ja tuotteeseen varastoidun hiilen yksikön voimassaolon olisi päätyttävä yhtä aikaa asiaankuuluvan seurantajakson kanssa, ja voimassaolon olisi katettava vähintään 35 vuotta, kun on kyse hiilen varastoinnista tuotteisiin. Talteenotetun ja varastoidun hiilen olisi sen jälkeen katsottava vapautuneen ilmakehään, paitsi jos toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä sitoutuu pidentämään seurantajaksoa. Sertifiointimenetelmien olisi edistettävä asiaankuuluvien hiiliviljelytoimien seurantajakson pidentämistä, jotta voidaan varmistaa, että talteenotettu hiilidioksidi varastoidaan pitkällä aikavälillä maaperään tai biomassaan, ja tarjota taloudellisia kannustimia hiiliviljelyn toiminnanharjoittajille pitkällä aikavälillä. Siksi on aiheellista, että sertifiointimenetelmät kannustavat toiminnanharjoittajia pidentämään seurantajaksoa useita kertoja, jotta talteenotettua hiiltä voidaan varastoida vähintään useiden vuosikymmenten ajan.

- (23) Niiden toimenpiteiden lisäksi, joilla minimoidaan riski hiilen vapautumisesta ilmakehään seurantajakson aikana, sertifiointimenetelmien olisi sisällettävä asianmukaisia vastuumekanismeja vapautumistapauksiin puuttumiseksi. Sertifiointimenetelmiin olisi sisällyttävä myös sääntöjä, jotka puuttuvat vastuumekanismien toimimattomuuden riskiin. Tällaisiin mekanismeihin voisi kuulua yhteisiä puskureita ja etukäteisvakuutusmekanismeja. Kaksinkertaisen sääntelyn välttämiseksi olisi sovellettava geologista varastointia ja hiilidioksidivuotoa koskevia vastuumekanismeja ja asiaankuuluvia korjaavia toimenpiteitä, jotka vahvistetaan direktiivissä 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/31/EY⁽¹²⁾. Sääntelyn johdonmukaisuuden varmistamiseksi sovellettaviin sertifiointimenetelmiin olisi lisäksi sisällyttävä tarkkailusääntöjä ja vastuumekanismeja, jotka ovat yhdenmukaisia niiden direktiivin 2003/87/EY nojalla annettujen delegoitujen säädösten säännösten kanssa, jotka koskevat tuotteita, joissa hiili on pysyvästi kemiallisesti sitoutuneena.
- (24) Pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevilla toimilla on hyvät mahdollisuudet tuottaa kaikkia osapuolia hyödyttäviä kestävä kehityksen ratkaisuja, vaikkakaan kompromisseja ei voida sulkea pois. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa kestävyttä koskevat vähimmäisvaatimukset sen varmistamiseksi, että kyseisistä toimista ei aiheudu merkittävää haittaa ympäristölle ja että ne kykenevät tuottamaan oheishyötyjä seuraaville tavoitteille: ilmastomuutoksen hillintä ja siihen sopeutuminen, luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojeleminen ja ennallistaminen, mukaan lukien maaperän terveys ja maaperän huonontumisen välttäminen, vesivarojen ja merten luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojeleminen, kiertotalouteen siirtyminen, mukaan lukien kestävästi hankittujen biopohjaisten materiaalien tehokas käyttö, ja ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen. Hiiliviljelytoimien olisi vähintään tuotettava oheishyötyjä tavoitteelle, joka koskee luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojeleminen ja ennallistamista, mukaan lukien maaperän terveys ja maaperän huonontumisen välttäminen. Kyseisissä kestävyttä koskevissa vähimmäisvaatimuksissa olisi otettava huomioon toimen vaikutukset, joita aiheutuu unionissa ja sen ulkopuolella, sekä paikalliset olosuhteet, ja niiden olisi tapauksen mukaan oltava johdonmukaiset "ei merkittävää haittaa" -periaatteen mukaisten teknisten arviointikriteerien kanssa ja linjassa direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistettujen maa- ja metsätalouden biomassan raaka-aineiden kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien kanssa. Käytännölle, jotka vaikuttavat haitallisesti luonnon monimuotoisuuteen, kuten metsien monikulttuuri, joka vaikuttaa haitallisesti luonnon monimuotoisuuteen, ei olisi myönnettävä sertifiointia.
- (25) Viljely- ja metsätalouskäytännöt, joilla poistetaan hiilidioksidia ilmakehästä tai vähennetään maaperäpäästöjä, edistävät ilmastoneutraaliustavoitetta, ja niistä olisi palkittava yhteisen maatalouspolitiikan tai muiden julkisten tai yksityisten aloitteiden kautta. Tässä asetuksessa olisi erityisesti otettava huomioon 15 päivänä joulukuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa "Kestävä hiilen kierto" tarkoitetut viljely- ja metsätalouskäytännöt, mukaan lukien metsittäminen, uudelleenmetsittäminen ja metsien kestävä hoito ja käyttö, peltometsätalous ja muut sekamaatalousmuodot, kerääjäkasvien, peitekasvien ja säilyttävän maanmuokkauksen käyttö sekä maisemapiirteiden lisääminen, viljelmyksen muuntaminen kesannoksi tai tuotannosta poistettujen alueiden muuntaminen pysyväksi nurmeksi sekä turvemaiden ja kosteikkojen ennallistaminen. Kehittäessään sertifiointimenetelmiä hiiliviljelyn yhteydessä komission olisi otettava huomioon tarve edistää ruokaturvan varmistamista, tarve edistää

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua ja ennallistamista, tarve välttää maan hankkimista keinottelutarkoituksessa sen kielteisine vaikutuksineen maaseutuyhteisöihin sekä tarve kunnioittaa niiden paikallisyhteisöjen ja alkuperäiskansojen oikeuksia, joihin kyseiset toimet vaikuttavat, tapauksen mukaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti niin unionissa kuin sen ulkopuolella. Komission olisi edistettävä toimia, joilla on suurimmat mahdollisuudet tuottaa myönteisiä oheishyötyjä luonnon monimuotoisuudelle, ja otettava huomioon pitkän aikavälin metsärakenne, hiilivarastojen pitkän aikavälin vakaus, ekosysteemien terveys, häiriönsietokyky ja luonnonhäiriöiden riski.

- (26) Toiminnanharjoittajien tai toiminnanharjoittajaryhmien olisi voitava ilmoittaa oheishyödyt, jotka edistävät kestävyystavoitteiden saavuttamista kestävyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia pidemmälle. Niiden ilmoittamisessa olisi sen vuoksi noudatettava komission laatimia sertifiointimenetelmiä, jotka on räätälöity hiilenpoistotoimien mukaan. Sertifiointimenetelmien olisi mahdollisuuksien mukaan luotava kannustimia sellaisten oheishyötyjen tuottamiselle luonnon monimuotoisuudelle, jotka menevät kestävyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia pidemmälle, jotta voidaan luoda markkinapalkkio sertifioiduille yksiköille, esimerkiksi ottamalla käyttöön positiivisia luetteloita toimista, joiden katsotaan tuottavan oheishyötyjä. Kyseiset ylimääräiset oheishyödyt lisäävät sertifioidujen yksiköiden taloudellista arvoa ja kasvattaisivat toiminnanharjoittajien tuloja. Kyseisten näkökohtien valossa on asianmukaista, että komissio asettaa etusijalle räätälöityjen sertifiointimenetelmien laatimisen sellaisia hiiliviljelytoimia varten, jotka tuottavat merkittäviä oheishyötyjä luonnon monimuotoisuudelle sekä edistävät maatalousmaan ja metsien kestävää hoitoa ja käyttöä.
- (27) Komission olisi vahvistettava delegoiduilla säädöksillä yksityiskohtaiset sertifiointimenetelmät tässä asetuksessa säädettyjä erityyppisiä toimia varten ottaen huomioon niiden erityispiirteet, jotta toiminnanharjoittajat voivat soveltaa tässä asetuksessa säädettyjä laatuksiteerejä standardoidulla, todennettavissa olevalla, kustannustehokkaalla ja vertailukelpoisella tavalla. Kyseisillä menetelmillä olisi varmistettava toimen tuottaman hiilenpoiston nettohyödyn tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyödyn luotettava ja läpinäkyvä sertifiointi, välttämällä samalla kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen säilyttämistä toiminnanharjoittajille tai toiminnanharjoittajaryhmille, erityisesti pienviljelijöille ja pienmetsänomistajille ja -hoitajille, erityisesti sallimalla yksinkertaistettujen sertifiointi- ja tarkastussääntöjen, kuten ryhmätarkastuksen, käyttö. Kyseiset menetelmät olisi laadittava tiiviissä yhteistyössä komission perustaman hiilenpoistoa käsittelevän asiantuntijaryhmän ja kaikkien muiden sellaisten toimijoiden kanssa, joita asia koskee. Menetelmien olisi perustuttava parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön, niissä olisi hyödynnettävä olemassa olevia julkisia ja yksityisiä järjestelmiä ja menetelmiä, jotka koskevat hiilenpoistojen tai maaperäpäästöjen vähennysten sertifiointia, ja otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat standardit ja säännöt, jotka on hyväksytty unionin ja kansallisella tasolla.
- (28) Koska hiilenpoistoa on tarpeen lisätä unionissa nopeasti, komission olisi sertifiointimenetelmien kehittämisen ensimmäisessä vaiheessa asetettava etusijalle seuraavat toimet: toimet, jotka ovat kaikkein pisimmälle kehitettyjä, joilla voidaan tarjota oheishyötyjä kestävyudelle tai joiden osalta kyseisten menetelmien kehittämisen kannalta merkityksellinen unionin lainsäädäntö on jo hyväksytty, hiiliviljelytoimet, joilla edistetään maatalousmaan, metsien ja meriympäristön kestävää hoitoa ja käyttöä, sekä toimet, joilla varastoidaan hiiltä puu- ja biopohjaisiin rakennustuotteisiin. Innovaatorahastossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sertifiointimenetelmien kehittämistä bioenergian tuotantoon yhdistettyä hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia sekä ilmasta tapahtuvaa suoraa talteenottoa varten. Biomassan raaka-aineiden kestävämmän kysynnän välttämiseksi sertifiointiin liittyvät taloudelliset hyödyt eivät saisi johtaa siihen, että bioenergialaitoksen kapasiteetti kasvaa enemmän kuin on tarpeen hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia varten. On aiheellista, että sertifiointimenetelmissä, jotka liittyvät toimiin, joilla varastoidaan hiiltä meriympäristöön, myös valtameriin, otetaan huomioon kansainvälisen tason edistys hiilenpoistoraportoinnissa, uusimmat saatavilla olevat tieteelliset tiedot ja asetuksen (EU) 2018/841 17 artiklan 2 kohdan nojalla laaditun komission kertomuksen havainnot, jos ne ovat saatavilla. Lisäksi rajallisten biomassavarojen kestävä ja tehokkaan käytön edistämiseksi on aiheellista, että biomassaa hyödyntäviin toimiin liittyvillä sertifiointimenetelmillä varmistetaan direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 3 kohdassa säädetyn biomassan kaskadikäyttöperiaatteen soveltaminen, tukeutuen samalla olemassa oleviin sääntöihin ja menettelyihin ja välttämällä päällekkäisyyksiä. Säännöt, joiden mukaisesti kansalliset viranomaiset soveltavat kyseistä periaatetta, vahvistetaan kyseisen direktiivin 3 artiklan 3, 3 a ja 3 b kohdassa.
- (29) Uskottavan ja luotettavan sertifiointiprosessin varmistamiseksi sertifiointielinten olisi voitava tehdä toimille riippumattomia ulkopuolisia tarkastuksia. Kaikille toimille olisi ennen niiden toteuttamista tehtävä alustava sertifiointitarkastus, jossa todennetaan, että ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut laatuksiteerit, mukaan lukien odotettujen nettohyötyjen asianmukainen kvantifiointi. Kaikille toimille olisi myös tehtävä säännöllisesti uudelleensertifiointitarkastuksia vähintään viiden vuoden välein tai useammin sen mukaan, mitä sovellettavassa

sertifiointimenetelmässä täsmennetään, asiaankuuluvan toimen ominaispiirteiden perusteella. Uudelleensertifiointitarkastuksissa olisi todennettava, täyttääkö toimi tämän asetuksen laatukriteerit ja mikä on toimen tuottama hiilenpoiston nettohyöty tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyöty. Uudelleensertifiointitarkastuksen tuloksena sertifiointielimen olisi annettava uudelleensertifiointitarkastusta koskeva raportti, johon sisältyy tiivistelmä, ja tarvittaessa päivitetty vaatimustenmukaisuustodistus. Kaikkien toimien, erityisesti hiiliviljelytoimien, osalta olisi oltava mahdollista tehdä uudelleensertifiointitarkastuksia useammin, myös vuosittain. Sertifioinnista ja uudelleensertifioinnista aiheutuvien hallinnollisten kustannusten vähentämiseksi toiminnanharjoittajien olisi voitava käyttää luotettavia maantieteellisiä tietoja, jotka maksajavirastot ovat toimittaneet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/2116⁽¹³⁾ säädetyn viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kautta. Tätä varten komission olisi annettava täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan hallinnointisuunnitelman ja seurantasuunnitelman, sekä sertifiointitarkastusta ja uudelleensertifiointitarkastusta koskevien raporttien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat.

- (30) Hillintätoimien kustannustehokkaan toteuttamisen ja sen kannalta, että toiminnanharjoittajat sitoutuvat hiiliviljelyyn, on keskeistä tarjota hiiliviljelyn toiminnanharjoittajille parempia tietoja, välineitä ja menetelmiä sertifioitujen hiilenpoistojen ja maaperäpäästöjen vähennysten arvioinnin tehostamiseksi ja optimoimiseksi. Tämä on erityisen tärkeää unionin pienviljelijöille ja pienmetsänomistajille ja -hoitajille, joilla ei usein ole tarvittavaa taitotietoa ja asiantuntemusta, jotka ovat edellytys hiiliviljelytoimien toteuttamiselle ja vaadittujen laatukriteerien ja asiaan liittyvien sertifiointimenetelmien noudattamiselle. Siksi on asianmukaista edellyttää, että tuottajajärjestöt edistävät asiaankuuluvien neuvontapalvelujen tarjoamista jäsenilleen. Muun muassa yhteinen maatalouspolitiikka ja kansallinen valtiontuki voivat olla keino antaa taloudellista tukea vuorovaikutteisiin innovointihankkeisiin, joissa on mukana viljelijöitä ja metsänomistajia, sekä neuvontapalvelujen tarjoamiseen tietämyksen vaihtoon, koulutukseen ja tiedotustoimiin.
- (31) Komissio toteaa 6 päivänä helmikuuta 2024 antamassaan tiedonannossa ”Turvattu tulevaisuus – Euroopan vuoden 2040 ilmastotavoite sekä eteneminen kohti ilmastoneutraaliutta vuoteen 2050 mennessä kestävässä, oikeudenmukaisessa ja vauraassa yhteiskunnassa”, että on ratkaisevan tärkeää luoda lisää liiketoimintamahdollisuuksia kestävää maatalouselintarvikkeiden arvoketjua varten ja hyödyntää yksityisiä varoja synergiassa julkisen rahoituksen kanssa. Tässä voitaisiin käyttää uusia markkinapohjaisia mekanismeja kestävien elintarvikkeiden tuottamisen edistämiseksi, sillä se voisi johtaa sekä elintarvikkeiden parempiin hintoihin kestävyuden huomioon ottamiseksi että oikeudenmukaiseen korvaukseen viljelijöille ja uuteen investointien rahoituslähteeseen. Ainoastaan koko elintarvikkeiden arvoketjun kaikkien teollisten toimijoiden tehokas koordinointi ja keskittyminen hyviin kauppatapoihin kyseisessä ketjussa voi luoda oikeat kannustimet kestävien viljelykäytäntöjen edistämiseksi, varmistaa viljelijöille kohtuulliset ja kestävät tulot sekä tuottaa tuloja, joilla tuetaan siirtymää.
- (32) Tarkan, perusteellisen ja läpinäkyvän todentamisen varmistamiseksi sertifiointiprosessin toteuttamisesta vastaavilla sertifiointielimillä olisi oltava vaaditut pätevydet ja taidot ja niiden olisi oltava kansallisen akkreditoitielimen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008⁽¹⁴⁾ nojalla akkreditoimia tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tunnustamia. Mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi sertifiointielinten olisi myös oltava täysin riippumattomia siitä toiminnanharjoittajasta tai toiminnanharjoittajaryhmästä, joka toteuttaa sertifioinnin kohteena olevan toimen. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä sertifiointiprosessin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamista valvomalla kansallisten akkreditoitielinten akkreditoimien sertifiointielinten toimintaa ja tiedottamalla sertifiointielimille ja asiaankuuluville sertifiointijärjestelmille asiaan liittyvistä vaatimustenvastaisuuksista koskevista havainnoista.
- (33) Toiminnanharjoittajien olisi osoitettava tämän asetuksen noudattaminen sertifiointijärjestelmillä. Siksi sertifiointijärjestelmien toiminnan olisi perustuttava luotettaviin ja läpinäkyviin sääntöihin ja menettelyihin, ja niiden olisi varmistettava toiminnanharjoittajien toimittaman tiedon ja datan alkuperän kiistämättömyys sekä suojattava näihin liittyviltä petoksilta, sekä varmistettava tällaisen tiedon ja datan tarkkuus, luotettavuus ja eheys. Niiden olisi myös varmistettava, että sertifioituihin hiilenpoistoihin tai maaperäpäästöjen vähennystä koskevat yksiköt kirjataan oikein ja erityisesti että tässä yhteydessä vältetään kaksinkertainen laskenta. Tätä varten komission olisi annettava täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan sertifiointia koskevat yhdenmukaistetut tekniset säännöt, mukaan lukien riittävät standardit, jotka liittyvät luotettavuuteen, läpinäkyvyyteen ja kirjanpitoon ja riippumattomiin tarkastuksiin ja joita sertifiointijärjestelmissä on määrä käyttää, jotta voidaan varmistaa tarvittava oikeusvarmuus

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/2116, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta (EUVL L 435, 6.12.2021, s. 187).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

toiminnanharjoittajiin ja sertifiointijärjestelmiin sovellettavien sääntöjen osalta. Kustannustehokkaan sertifiointiprosessin varmistamiseksi kyseisten sertifiointia koskevien yhdenmukaistettujen teknisten sääntöjen tavoitteena olisi myös oltava sellaisen tarpeettoman hallinnollisen taakan vähentäminen, joka kohdistuu toiminnanharjoittajiin tai toiminnanharjoittajaryhmiin, erityisesti pieniin ja keskisuuuriin yrityksiin, mukaan lukien pienviljelijät ja pienmetsänomistajat ja -hoitajat.

- (34) Sertifiointin luotettavan ja yhdenmukaisen valvonnan varmistamiseksi komission olisi voitava antaa päätöksiä sellaisten sertifiointijärjestelmien tunnustamisesta, jotka täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut vaatimukset, myös teknisen pätevyyden, luotettavuuden, läpinäkyvyyden ja riippumattomien tarkastusten osalta. Tällaisten tunnustamista koskevien päätösten olisi oltava voimassaololtaan rajallisia, ja ne olisi asetettava julkisesti saataville. Tätä varten komission olisi annettava täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan sertifiointijärjestelmien tunnustamista unionissa koskevat sisältö ja prosessit.
- (35) Neuvoston päätöksellä 2005/370/EY⁽¹⁵⁾ hyväksytyin, tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen, jäljempänä 'Ärhusin yleissopimus', määräyksiä, jotka koskevat yleisön osallistumista sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta, sovelletaan edelleen tarvittaessa.
- (36) Jotta voidaan varmistaa sertifioidujen yksiköiden läpinäkyvyys ja täydellinen jäljitettävyys ja välttää petosten riski ja kaksinkertainen laskenta, komission olisi neljän vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä perustettava unionin rekisteri, joka koskee pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin, jäljempänä 'unionin rekisteri', ja ylläpidettävä sitä tämän jälkeen. Komission olisi otettava huomioon direktiivin 2003/87/EY 30 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) 2018/841 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kertomukset. Petoksiin liittyvissä epäilyissä komission olisi tutkittava asia ja ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin myös kumoamalla asiaankuuluvat päätökset tai mitätöimällä yksiköt, joita asia koskee. Petoksen voitaisiin katsoa tapahtuneen esimerkiksi silloin, jos samalle toimelle myönnetään useampi kuin yksi vaatimustenmukaisuustodistus sen vuoksi, että toimi on rekisteröity kahteen eri sertifiointijärjestelmään tai kahdesti samaan järjestelmään. Petoksen voitaisiin katsoa tapahtuneen myös silloin, kun samaa vaatimustenmukaisuustodistusta käytetään useaan kertaan saman väittämän esittämiseksi tietyn toimen tai tietyn sertifioidun yksikön perusteella. Unionin rekisterin olisi käytettävä automatisoituja järjestelmiä, myös sähköisiä malleja, kun asetetaan julkisesti saataville vähintään tämän asetuksen liitteessä esitetyt tiedot. Unionin rekisterin toiminta olisi rahoitettava kiinteillä vuosimaksuilla, joista käyttäjät vastaavat suhteessa unionin rekisterin käyttöönsä nähden ja jotka ovat riittävät osallistumaan sen perustamiskustannuksiin ja sen vuotuisiin toimintakustannuksiin, kuten henkilöstö- tai tietotekniikkakustannuksiin. Tällaisista maksuista saatavien varojen olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁶⁾ tarkoitettuja ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja. Niillä olisi katettava erityisesti kustannukset, jotka liittyvät tietotekniisiin välineisiin, palveluihin ja turvallisuuteen, mukaan lukien toiminta- ja lupajärjestelmät, sekä unionin rekisterin hallinnoinnista vastaavan henkilöstön kustannukset. Komission olisi vahvistettava delegoiduilla säädöksillä tarvittavat vaatimukset, jotka koskevat unionin rekisteriä ja tekijöitä, jotka on otettava huomioon, kun määritetään käyttäjämaksujen taso ja niiden perimisen yksityiskohdat. Kyseisiä vaatimuksia asettaessaan komission olisi myös otettava huomioon tarve varmistaa sertifioiduilla yksiköillä käytävän kaupan riittävä valvonta. Aina soveltamiskalenterivuotta edeltävän vuoden viimeisen neljänneksen aikana komission olisi annettava yksi tai useampi täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan kyseisenä kalenterivuonna sovellettavien käyttäjämaksujen yksittäiset määrät tai tarkistetaan niitä. Komission tunnustamien sertifiointijärjestelmien olisi perustettava ja ylläpidettävä yhteentoimivia sertifiointirekistereitä, kunnes perustetaan unionin rekisteri. Jotta voidaan varmistaa läpinäkyvyys ja täysi jäljitettävyys sertifioidujen yksiköiden osalta sekä välttää petosten riski ja kaksinkertainen laskenta, sertifiointijärjestelmissä olisi käytettävä myös automatisoituja järjestelmiä, kuten sähköisiä malleja, vähintään tämän asetuksen liitteessä esitettyjen tietojen asettamiseksi julkisesti saataville. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla, komission olisi annettava täytäntöönpanosääntöjä, joissa vahvistetaan kyseisten sertifiointirekisterien toimintaa ja yhteentoimivuutta koskevat standardit ja tekniset säännöt. Sertifioidut yksiköt myöntää sertifiointirekisteri tai unionin rekisteri, kun se on perustettu, kuitenkin vasta sen jälkeen, kun on tuotettu hiilenpoiston nettohyöty tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyöty, ja uudelleensertifiointitarkastuksen tuloksena annetun validin vaatimustenmukaisuustodistuksen perusteella. Jotta vältetään sertifioidujen yksiköiden kaksinkertainen myöntäminen ja kaksinkertainen käyttö, mitään sertifiointia

⁽¹⁵⁾ Neuvoston päätös 2005/370/EY, tehty 17 päivänä helmikuuta 2005, tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 124, 17.5.2005, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

yksikköä ei saisi myöntää useammin kuin kerran eikä sitä saisi käyttää missään vaiheessa useampi kuin yksi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö. Pysyvän hiilenpoiston yksiköiden, hiiliviljely-yksiköiden, tuotteisiin varastoidun hiilen yksiköiden ja maaperäpäästöjen vähennyksen yksiköiden olisi oltava toisistaan erillisiä yksiköitä. Jotta voidaan ottaa huomioon hiiliviljely-yksiköihin ja tuotteisiin varastoidun hiilen yksiköihin luontaisesti liittyvät hiilenpoiston vapautumisriskit, kyseisten yksiköiden voimassaolon olisi päätyttävä asiaankuuluvan toimen seurantajakson lopussa, ja ne olisi mitätöitävä sertifiointirekisterissä tai unionin rekisterissä, kun se on perustettu, paitsi jos toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä sitoutuu pidentämään seurantajaksoa sovellettavassa sertifiointimenetelmässä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

- (37) Sertifiointijärjestelmät ovat tärkeitä tämän asetuksen noudattamisen osoittamisen kannalta. Sen vuoksi sertifiointijärjestelmien olisi raportoitava komissiolle toiminnastaan säännöllisesti. Tällaiset raportit olisi asetettava julkisesti saataville kokonaisuudessaan tai soveltuviissa tapauksissa koostetussa muodossa, jotta voidaan lisätä avoimuutta ja parantaa komission toteuttamaa valvontaa. Lisäksi komissio saa tällaisista raporteista tarvittavat tiedot sertifiointijärjestelmien toimintaa koskevaa kertomusta varten parhaiden käytäntöjen yksilöimiseksi ja tarvittaessa tällaisten parhaiden käytäntöjen edistämistä koskevan lainsäädäntöehdotuksen tekemiseksi. Raportoinnin vertailtavuuden ja yhdenmukaisuuden varmistamiseksi komission olisi annettava täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan sertifiointijärjestelmien laatimien raporttien sisältöä ja muotoa koskevat tekniset yksityiskohdat.
- (38) Tämän asetuksen muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi tai täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sertifiointimenetelmiä erityyppisiä toimia varten, unionin rekisterin toimintaa koskevien standardien ja teknisten sääntöjen vahvistamista sekä liitteiden I ja II muuttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁷⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (39) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁸⁾ mukaisesti. Jotta komissio voi käyttää tässä asetuksessa vahvistettua täytäntöönpanovaltaa, komissiota avustaa sen tämän asetuksen mukaisissa tehtävissä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1999⁽¹⁹⁾ perustettu ilmastonmuutoskomitea.
- (40) Komission olisi tarkasteltava tämän asetuksen soveltamista uudelleen viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2027 ja sen jälkeen viimeistään kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla sovitusta maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta. Tätä asetusta olisi tarkasteltava uudelleen kaikilta osin ja tässä yhteydessä olisi otettava huomioon seuraavat seikat: unionin lainsäädäntöä koskeva asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien sen johdonmukaisuus asetuksen (EU) 2018/841, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842⁽²⁰⁾ ja asetuksen (EU) 2021/1119 kanssa kuten myös direktiivien 2003/87/EY ja (EU) 2018/2001 kanssa, UNFCCC:tä ja Pariisin sopimusta koskeva asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien kyseisen sopimuksen 6 artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt ja suuntaviivat, teknologian ja tieteen kehitys, parhaat käytännöt ja markkinakehitys hiilenpoistojen alalla, mahdollisuudet pysyvään hiilen varastointiin kolmansissa maissa, jollei Euroopan parlamentin

⁽¹⁷⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1735⁽²¹⁾ III luvussa tarkoitetuista kansainvälisistä sopimuksista muuta johdu, samalla kun tarjotaan direktiivissä 2009/31/EY vahvistettuja edellytyksiä vastaavat edellytykset sen varmistamiseksi, että talteenotetun hiilidioksidin geologinen varastointi on pysyvästi turvattu ja ympäristön kannalta turvallista, tämän asetuksen soveltamisesta johtuvan biomassan lisääntyneen käytön ympäristövaikutukset, mukaan lukien vaikutukset maaperän huonontumiseen ja ekosysteemien ennallistamiseen, vaikutukset unionin ruokaturvaan ja maakeinotteluun sekä sertifiointiprosessin kustannukset.

- (41) Komission olisi tarkasteltava 31 päivään heinäkuuta 2026 mennessä uudelleen IPCC:n maataloutta koskevaan lähdeluokkaan kuuluvien alaluokkien 3.A (kotieläinten ruoansulatus) ja 3.B (lannan käsittely), sellaisina kuin ne on määriteltyinä asetuksen (EU) 2018/1999 ja kyseisen asetuksen nojalla hyväksytyjen täytäntöönpanosäädösten nojalla, sisällyttämistä tämän asetuksen kattamiin päästövähennyksiin, ottaen huomioon vaihtoehtokustannukset, sääntelykehityksen kehitys, kasvihuonekaasupäästöjen kasvuun johtavat mahdolliset kielteiset vaikutukset ja asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti ehdotettu unionin vuoden 2040 ilmastotavoite, esitettävä kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus. Kyseisen uudelleentarkastelun yhteydessä on aiheellista pohtia, miten tällaisilla toimilla tuotetut mahdolliset yksiköt olisi luokiteltava. Komission vuoden 2026 uudelleentarkastelun valmistelun yhteydessä on myös aiheellista nopeuttaa pilottisertifiointimenetelmän kehittämistä sellaisia toimia varten, joilla vähennetään suolistokäymisestä ja lannan käsittelystä peräisin olevia maatalouden päästöjä.
- (42) On aiheellista, että vaatimustenmukaisuustodistukset ja sertifioidut yksiköt tukevat erilaisia loppukäyttötarkoituksia, kuten yritysten ilmastoon liittyvien ja muiden ympäristövaihtamien, myös luonnon monimuotoisuutta koskevien, todistamista tai sertifioidujen yksiköiden vaihtamista vapaaehtoisten hiilimarkkinoiden kautta. Tätä varten komission olisi arvioitava, onko tarpeen asettaa lisävaatimuksia tämän asetuksen mukauttamiseksi Pariisin sopimuksen 6 artiklan 2 ja 4 kohdan sääntöihin ja ohjeisiin sekä vapaaehtoisten hiilimarkkinoiden parhaisiin käytäntöihin, ja tarvittaessa esitettävä asiaa koskeva lainsäädäntöehdotus. Kyseisessä arvioinnissa olisi vertailtava menetelmävaatimuksia, mukaan lukien perusurat, seurantajaksot, toteutuskaudet, lisäisyys, vuodot, ei-pysyvyys ja vastuu, sekä tarkasteltava lupavaatimuksia ja vastaavia mukautuksia. Arvioinnissa olisi myös arvioitava, onko aiheellista eriyttää loppukäyttötarkoitukset kunkin yksikkötyypin mukaan, sekä tarkasteltava vastaavia vaatimuksia, jotka koskevat yksiköiden käyttöä, kun käyttäjinä ovat yksityiset toimijat tai ulkopuoliset tahot, mukaan lukien vapaaehtoiset hiilimarkkinat ja kansainväliset vaatimustenmukaisuusjärjestelmät, varmistaen johdonmukaisuuden asiaa koskevien unionin säädösten kanssa, kuten asetukset (EU) 2018/1999 ja (EU) 2021/1119 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464⁽²²⁾, sekä asetuksen (EU) 2018/1999 40 artiklassa tarkoitettua Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukaisen hillintätoimien kansainvälisesti siirrettyjä tuloksia koskevan rekisterin kanssa ja tulevan direktiivin, joka koskee nimenomaisten ympäristövaihtamien perustelemista ja esittämistä, kanssa.
- (43) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli edistää korkealaatuisten hiilenpoistojen ja maaperäpäästöjen vähennysten käyttöönottoa ja samalla minimoida viherpesun riskiä, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi,

(21) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1735, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, Euroopan nettonollateknologiatuotteiden valmistusekosysteemiä vahvistavasta toimenpidekehiksestä ja asetuksen (EU) 2018/1724 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

(22) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL L 322, 16.12.2022, s. 15).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tämän asetuksen tavoitteena on helpottaa pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin sekä luoda kannustimia niiden käyttöönotolle toiminnanharjoittajien tai toiminnanharjoittajaryhmien kannalta täydennyksenä jatkuville päästövähennyksille kaikilla toimialoilla, jotta voidaan saavuttaa asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistetut tavoitteet ja päämäärät. Tätä varten tällä asetuksella perustetaan vapaaehtoinen hiilenpoistoja ja maaperäpäästöjen vähennyksiä koskeva unionin sertifiointikehys vahvistamalla

- a) laatukriteerit unionissa toteutettaville toimille;
- b) säännöt, jotka koskevat toimilla tuotettujen hiilenpoistojen ja maaperäpäästöjen vähennysten todentamista ja sertifiointia;
- c) säännöt, jotka koskevat sertifiointijärjestelmien toimintaa ja tunnustamista, josta vastaa komissio;
- d) säännöt, jotka koskevat sertifioidujen yksiköiden myöntämistä ja käyttöä.

2. Tällä asetuksella pyritään tukemaan Pariisin sopimuksen mukaisten unionin tavoitteiden saavuttamista, erityisesti sitä, että asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettu ilmastonutraalustavoite saavutetaan yhteisesti viimeistään vuonna 2050. Vastaavasti kaikilla tämän asetuksen nojalla tuotetuilla hiilenpoistoilla ja maaperäpäästöjen vähennyksillä on edistettävä unionin kansallisesti määritellyn panoksen ja sen ilmastotavoitteiden saavuttamista – ei kolmansien osapuolten kansallisesti määriteltyjen panosten järjestelmiä tai kansainvälisiä vaatimustenmukaisuusjärjestelmiä.

3. Tätä asetusta ei sovelleta direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, lukuun ottamatta sellaisten hiilidioksidipäästöjen talteenottoa ja varastointia, jotka ovat peräisin biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista, jotka täyttävät direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklassa vahvistetut kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit, ottaen huomioon kaikki tarvittavat saavuttamista – ei kolmansien osapuolten kansallisesti määriteltyjen panosten järjestelmiä tai kansainvälisiä vaatimustenmukaisuusjärjestelmiä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'hiilenpoistolla' ihmisen toiminnasta johtuvan hiilen poistamista ilmakehästä ja sen pysyvää varastointia geologisiin, maa- tai valtamerivarastoihin, taikka pitkäkestoisiin tuotteisiin;
- 2) 'maaperäpäästöjen vähennyksellä' asetuksen (EU) 2018/841 liitteessä I olevan B jakson e ja f alakohdassa luetelluista biogeenisistä hiilivarastoista peräisin olevien kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähentämistä tai IPCC:n maataloutta koskevan lähdeluokan alaluokkaa 3.D (maatalousmaa), sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EU) 2018/1999 ja sen nojalla hyväksytyjen täytäntöönpanosäädösten nojalla, vastaavien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, jos asiaankuuluva toimi yleisesti vähentää hiilipäästöjä maaperän hiilivarastoista tai lisää hiilenpoistoja biogeenisissä hiilivarastoissa;

- 3) 'toimella' yhtä tai useampaa toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän toteuttamaa käytäntöä tai prosessia, joka johtaa pysyvään hiilenpoistoon, väliaikaiseen hiilenpoistoon hiiliviljelyn tai tuotteisiin varastoitavan hiilen kautta taikka maaperäpäästöjen vähennyksiin hiiliviljelyn kautta, jos tällainen hiiliviljely yleisesti vähentää hiilipäästöjä maaperän hiilivarastoista tai lisää hiilenpoistoja biogeenisissä hiilivarastoissa;
- 4) 'biogeenisellä hiilivarastolla' asetuksen (EU) 2018/841 liitteessä I olevan B jakson a–f alakohdassa lueteltua elävää biomassaa, kariketta, kuollutta puuainesta, kuollutta eloperäistä ainesta, kivennäismaata ja orgaanista maata;
- 5) 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai julkisyhteisöä, joka huolehtii toimesta tai valvoo sitä taikka jolle on annettu ratkaiseva taloudellinen päätävävalta toimen teknisen toiminnan suhteen; hiiliviljelytoimen tapauksessa 'toiminnanharjoittajalla' tarkoitetaan viljelijää, joka määrittää asetuksen (EU) 2021/2115 3 artiklan 1 alakohdassa, mahdollista muuta maa- tai rannikkoympäristössä toteutettavan toimen toteuttajaa, kansallisessa lainsäädännössä määriteltyä metsänomistajaa tai metsänhoitajaa taikka toimivaltaista julkisyhteisöä;
- 6) 'toiminnanharjoittajaryhmällä' oikeushenkilöä, joka edustaa vähintään kahta toiminnanharjoittajaa ja on vastuussa sen varmistamisesta, että kyseiset toiminnanharjoittajat noudattavat tätä asetusta;
- 7) 'toteutuskaudella' ajanjaksoa, jonka aikana toimi tuottaa hiilenpoiston nettohyödyn tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyödyn ja joka määritetään sovellettavassa sertifiointimenetelmässä;
- 8) 'seurantajaksolla' ajanjaksoa, jonka aikana toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä tarkkailee maaperäpäästöjen vähentämistä tai hiilen varastointia ja joka kattaa vähintään toteutuskauden ja joka määritetään sovellettavassa sertifiointimenetelmässä;
- 9) 'pysyvällä hiilenpoistolla' mitä tahansa käytäntöä tai prosessia, jolla tavanomaisissa olosuhteissa ja asianmukaisia hallintakäytäntöjä käyttäen otetaan talteen ja varastoidaan ilmakehästä peräisin olevaa tai biogeenistä hiiltä useiden vuosisatojen ajan, mukaan lukien hiilen sitominen pysyvästi kemiallisesti tuotteisiin, ja jota ei ole yhdistetty tehostettuun hiilivedyn talteenottoon;
- 10) 'hiiliviljelyllä' mitä tahansa käytäntöä tai prosessia, joka suoritetaan vähintään viiden vuoden toteutuskauden aikana, joka liittyy maa- tai rannikkoympäristön hoitoon ja jonka tuloksena ilmakehästä peräisin oleva tai biogeeninen hiili otetaan talteen ja varastoidaan väliaikaisesti biogeenisiin hiilivarastoihin tai maaperäpäästöjä vähennetään;
- 11) 'hiilen varastoinnilla tuotteisiin' mitä tahansa käytäntöä tai prosessia, jossa ilmakehästä peräisin olevaa tai biogeenistä hiiltä otetaan talteen ja varastoidaan vähintään 35 vuoden ajan pitkäkestoisiin tuotteisiin, joka mahdollistaa varastoidun hiilen seurannan paikan päällä ja joka on sertifioitu koko seurantajakson ajalta;
- 12) 'hiilen sitomisella pysyvästi kemiallisesti tuotteisiin' sitä, että hiili varastoidaan kemiallisesti tuotteeseen siten, että sitä ei pääse ilmakehään tuotteen tavanomaisessa käytössä, mukaan lukien tuotteen käyttöänsä jälkeen tapahtuva tavanomainen toiminta, direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 b kohdan mukaisesti;
- 13) 'hiilidioksidin geologisella varastoinnilla' direktiivin 2009/31/EY 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä hiilidioksidin geologista varastointia;
- 14) 'sertifiointielimellä' akkreditoitua tai tunnustettua riippumatonta vaatimustenmukaisuuden arviointielintä, joka on tehnyt sertifiointijärjestelmän kanssa sopimuksen sertifiointitarkastusten suorittamisesta ja vaatimustenmukaisuusostodistusten myöntämisestä;
- 15) 'sertifiointijärjestelmällä' organisaatiota, joka sertifioi toimien vaatimustenmukaisuuden ja toiminnanharjoittajat tässä asetuksessa vahvistettujen laatuksiteerien ja sertifiointisääntöjen mukaisesti;
- 16) 'sertifiointitarkastuksella' sertifiointielimen suorittamaa tarkastusta;

- 17) 'uudelleensertifiointitarkastuksella' tarkastusta, joka suoritetaan sertifiointielimen myöntämän vaatimustenmukaisuustodistuksen uusimista koskevassa prosessissa;
- 18) 'vaatimustenmukaisuustodistuksella' sertifiointielimen myöntämää vaatimustenmukaisuusilmoitusta, jolla sertifioidaan, että toimi täyttää tämän asetuksen vaatimukset;
- 19) 'pysyvän hiilenpoiston yksiköllä' yhtä hiilidioksidiekvivalenttitonnia sertifioitua pysyvän hiilenpoiston nettohyötyä, joka on tuotettu pysyvän hiilenpoiston toimella ja jonka sertifiointijärjestelmä on kirjannut sertifiointirekisteriinsä tai, tapauksen mukaan, joka on kirjattu 12 artiklassa säädettyyn unionin rekisteriin;
- 20) 'maaperäpäästöjen vähennyksen yksiköllä' yhtä hiilidioksidiekvivalenttitonnia sertifioitua maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyötyä, joka on tuotettu hiiliviljelytoimella ja jonka sertifiointijärjestelmä on kirjannut sertifiointirekisteriinsä tai, tapauksen mukaan, joka on kirjattu 12 artiklassa säädettyyn unionin rekisteriin;
- 21) 'vapautumisella' hiilidioksidin geologisen varastoinnin tapauksessa vuotoa, sellaisena kuin se on määriteltynä direktiivin 2009/31/EY 3 artiklan 5 alakohdassa, ja muiden toimien osalta toimella talteenotetun ja varastoidun hiilen tarkoituksellista vapauttamista tai tahatonta vapautumista takaisin ilmakehään;
- 22) 'hiiliviljely-yksiköllä' yhtä hiilidioksidiekvivalenttitonnia sertifioitua väliaikaista hiilenpoiston nettohyötyä, joka on tuotettu hiiliviljelytoimella ja jonka sertifiointijärjestelmä on kirjannut sertifiointirekisteriinsä tai, tapauksen mukaan, joka on kirjattu 12 artiklassa säädettyyn unionin rekisteriin;
- 23) 'tuotteeseen varastoidun hiilen yksiköllä' yhtä hiilidioksidiekvivalenttitonnia sertifioitua väliaikaista hiilenpoiston nettohyötyä, joka on tuotettu hiilen varastointia tuotteisiin koskevalla toimella ja jonka sertifiointijärjestelmä on kirjannut sertifiointirekisteriinsä tai, tapauksen mukaan, joka on kirjattu 12 artiklassa säädettyyn unionin rekisteriin;

3 artikla

Sertifiointikelpoisuus

Hiilenpoistolle ja maaperäpäästöjen vähennyksille on oltava mahdollista saada tämän asetuksen mukainen sertifiointi, jos ne täyttävät molemmat seuraavista edellytyksistä:

- a) ne on tuotettu toimella, joka täyttää 4–7 artiklassa vahvistetut laatukriteerit;
- b) ne on todennettu riippumattomasti 9 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

LAATUKRITEERIT

4 artikla

Kvantifiointi

1. Pysyvällä hiilenpoistotoimella on tarjottava pysyvä hiilenpoiston nettohyöty, joka kvantifioidaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{pysyvä hiilenpoiston nettohyöty} = CR_{\text{perusura}} - CR_{\text{yhteensä}} - GHG_{\text{liittyvät}} > 0,$$

jossa:

- a) CR_{perusura} on hiilenpoistojen määrä perusuran yhteydessä;

- b) $CR_{yhteensä}$ on toimen hiilenpoistojen määrä yhteensä;
- c) $GHG_{liittyvät}$ on lisäys toimen toteuttamiseen kohdennettavissa olevissa suorissa ja epäsuorissa kasvihuonekaasupäästöissä toimen koko elinkaaren aikana, mukaan lukien epäsuora maankäytön muutos, joka lasketaan tarvittaessa niiden protokollien mukaisesti, jotka sisältyvät kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioria koskeviin IPCC:n vuoden 2006 ohjeisiin ja kyseisten IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mahdollisiin täsmennyksiin.

2. Hiiliviljelytoimen on tarjottava väliaikainen hiilenpoiston nettohyöty tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyöty, joka kvantifioidaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

a) väliaikainen hiilenpoiston nettohyöty = $CR_{perusura} - CR_{yhteensä} - GHG_{liittyvät} > 0$,

jossa:

i) $CR_{perusura}$ on hiilenpoistojen määrä perusuran yhteydessä;

ii) $CR_{yhteensä}$ on toimen hiilenpoistojen määrä yhteensä;

iii) $GHG_{liittyvät}$ on lisäys toimen toteuttamiseen kohdennettavissa olevissa suorissa ja epäsuorissa kasvihuonekaasupäästöissä toimen koko elinkaaren aikana, mukaan lukien epäsuora maankäytön muutos, joka lasketaan tarvittaessa niiden protokollien mukaisesti, jotka sisältyvät kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioria koskeviin IPCC:n vuoden 2006 ohjeisiin ja kyseisten IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mahdollisiin täsmennyksiin;

b) maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyöty = $LSE_{perusura} - LSE_{yhteensä} + ASE_{perusura} - ASE_{yhteensä} - GHG_{liittyvät} > 0$,

jossa:

i) $LSE_{perusura}$ on maaperäpäästöjen määrä perusuran yhteydessä;

ii) $LSE_{yhteensä}$ on toimen maaperäpäästöjen määrä yhteensä;

iii) $ASE_{perusura}$ on maatalousmaapäästöjen määrä perusuran yhteydessä;

iv) $ASE_{yhteensä}$ on toimen maatalousmaapäästöjen määrä yhteensä;

v) $GHG_{liittyvät}$ on lisäys toimen toteuttamiseen kohdennettavissa olevissa suorissa ja epäsuorissa kasvihuonekaasupäästöissä toimen koko elinkaaren aikana, mukaan lukien epäsuora maankäytön muutos, joka lasketaan tarvittaessa niiden protokollien mukaisesti, jotka sisältyvät kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioria koskeviin IPCC:n vuoden 2006 ohjeisiin ja kyseisten IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mahdollisiin täsmennyksiin.

Muuttujissa $CR_{perusura}$ ja $CR_{yhteensä}$ tarkoitetut määrät vastaavat asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan kuuluvia kasvihuonekaasujen nettopoistoja.

Muuttujissa $LSE_{perusura}$ ja $LSE_{yhteensä}$ tarkoitetut määrät vastaavat asetuksen (EU) 2018/841 liitteessä I olevan B jakson e ja f kohdassa luetelluista biogeenisistä hiilivarastoista peräisin olevien kasvihuonekaasujen nettopäästöjä.

Muuttujissa $ASE_{perusura}$ ja $ASE_{yhteensä}$ tarkoitetut määrät vastaavat IPCC:n maataloutta koskevan lähdeluokan alaluokan 3.D (maatalousmaa) päästöjä.

3. Sovellettavissa sertifiointimenetelmissä on edellytettävä kaikkien 2 kohdassa tarkoitettujen määrien erittelyä kasvihuonekaasujen mukaan.

4. Jos maaperäpäästöt lisääntyvät sellaisen toimen seurauksena, joka johtaa väliaikaiseen hiilenpoistoon hiiliviljelyn yhteydessä, ne on kvantifioitava ja laskettava mukaan hiilenpoiston nettohyötyyn. Erityisesti päästöt, jotka ovat peräisin asetuksen (EU) 2018/841 liitteessä I olevan B jakson e ja f kohdassa luetelluista biogeenisistä hiilivarastoista, on

kvantifioitava ja raportoitava osana muuttujaa $CR_{\text{yhteensä}}$ ja IPCC:n maataloutta koskevan lähdeluokan alaluokkaa 3.D (maatalousmaa) vastaavat päästöt on kvantifioitava ja raportoitava muuttujana $GHG_{\text{liittyvät}}$.

Jos maaperäpäästöt vähenevät sellaisen toimen seurauksena, joka johtaa väliaikaiseen hiilenpoistoon hiiliviljelyn yhteydessä, ne on kvantifioitava, raportoitava ja laskettava mukaan maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyötyyn.

Jos toimi johtaa sekä väliaikaiseen hiilenpoiston nettohyötyyn että maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyötyyn, asiaankuuluvassa menetelmässä on täsmennettävä jakosäännöt asiaan liittyville suorille ja epäsuorille kasvihuonekaasupäästöille, jotka ovat kohdennettavissa kyseiseen toimeen.

5. Hiilen varastointia tuotteeseen koskevalla toimella on tarjottava väliaikainen hiilenpoiston nettohyöty, joka kvantifioidaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{väliaikainen hiilenpoiston nettohyöty} = CR_{\text{perusura}} - CR_{\text{yhteensä}} - GHG_{\text{liittyvät}} > 0,$$

jossa:

- a) CR_{perusura} on hiilenpoistojen määrä perusuran yhteydessä;
- b) $CR_{\text{yhteensä}}$ on toimen hiilenpoistojen määrä yhteensä;
- c) $GHG_{\text{liittyvät}}$ on lisäys toimen toteuttamiseen kohdennettavissa olevissa suorissa ja epäsuorissa kasvihuonekaasupäästöissä toimen koko elinkaaren aikana, mukaan lukien epäsuora maankäytön muutos, joka lasketaan tarvittaessa niiden protokollien mukaisesti, jotka sisältyvät kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskeviin IPCC:n vuoden 2006 ohjeisiin ja kyseisten IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mahdollisiin täsmennyksiin.

6. Määrille, joita tarkoitetaan 1–5 kohdassa, kohdennetaan negatiivinen merkki (-), jos ne ovat kasvihuonekaasujen nettopoistoja, ja positiivinen merkki (+), jos ne ovat kasvihuonekaasujen nettopäästöjä; ne on ilmaistava hiilidioksidiekvivalenttitonneina.

7. Pysyvä hiilenpoisto, väliaikainen hiilenpoisto hiiliviljelyn yhteydessä ja hiilen varastointi tuotteisiin sekä maaperäpäästöjen vähennykset ja asiaan liittyvät kasvihuonekaasupäästöt on kvantifioitava asiaankuuluvalla, varovaisella, tarkalla, kattavalla, johdonmukaisella, läpinäkyvällä ja vertailukelpoisella tavalla tuoreimman saatavilla olevan tieteellisen näytön mukaisesti. Tarkkailun on perustuttava asianmukaiseen yhdistelmään paikalla tehtäviä mittauksia ja kaukokartoituksia tai mallintamisia sovellettavissa sertifiointimenetelmissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

8. Edellä 1, 2 ja 5 kohdassa tarkoitetun perusuran on oltava erittäin edustava vertailukelpoisten käytäntöjen ja prosessien tulosten suhteen samankaltaisissa sosiaalisissa, taloudellisissa, ympäristöön liittyvissä, teknologisissa ja sääntelyyn liittyvissä olosuhteissa, ja niissä on otettava huomioon maantieteellinen konteksti, mukaan lukien paikalliset maaperä- ja ilmasto- sekä sääntelyolosuhteet, jäljempänä 'vakioitu perusura'.

9. Komissio vahvistaa vakioitun perusuran sovellettavissa sertifiointimenetelmissä, jotka vahvistetaan 8 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

Komissio tarkastelee vakioitua perusuraa uudelleen vähintään viiden vuoden välein ja tarvittaessa ajantasaistaa sitä muuttuvien sääntelyolosuhteiden ja tuoreimman saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella. Ajantasaistettua vakioitua perusuraa sovelletaan ainoastaan sellaiseen toimeen, jonka toteutuskausi alkaa sovellettavan sertifiointimenetelmän voimaantulon jälkeen.

10. Poiketen siitä, mitä 8 kohdassa säädetään, jos se on asianmukaisesti perusteltua sovellettavassa sertifiointimenetelmässä ja myös, jos tietoja puuttuu tai vertailukelpoisia toimia ei ole riittävästi, toiminnanharjoittajan on käytettävä perusuraa, joka vastaa tietyn yksittäisen toimen tuloksia, jäljempänä 'toimikohtainen perusura'.

11. Toimikohtaiset perusurat on ajantasaistettava säännöllisesti kunkin toteutuskauden alussa, jollei 8 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettavissa sovellettavissa sertifiointimenetelmissä toisin säädetä.

12. Kvantifioinnissa, joka koskee pysyvää hiilenpoistoa, väliaikaista hiilenpoistoa hiiliviljelyn kautta ja hiilen varastointia tuotteisiin sekä maaperäpäästöjen vähennyksiä, on otettava huomioon epävarmuustekijät varovaisella tavalla ja tunnustettujen tilastollisten lähestymistapojen mukaisesti. Hiilenpoistojen ja maaperäpäästöjen vähennysten kvantifiointiin liittyvät epävarmuustekijät on raportoitava asianmukaisesti.

13. Sellaisen kvantifioinnin tukemiseksi, joka koskee väliaikaisia hiilenpoistoja ja maaperäpäästöjen vähennyksiä, jotka on tuotettu hiiliviljelytoimella, toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on mahdollisuuksien mukaan kerättävä tietoa hiilenpoistoista ja kasvihuonekaasupäästöistä käyttäen kolmannen tason menetelmiä kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioria koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden ja kyseisten IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden täsmennysten mukaisesti ja tavalla, joka on yhteensopiva asetuksen (EU) 2018/841 ja asetuksen (EU) 2018/1999 liitteessä V olevan 3 osan mukaisten kansallisten kasvihuonekaasuinventarioiden kanssa.

5 artikla

Lisäisyys

1. Kunkin toimen on oltava lisäinen. Tätä varten sen on täytettävä molemmat seuraavista kriteereistä:
 - a) se menee unionin ja kansallisia lakisäätteisiä vaatimuksia pidemmälle yksittäisen toiminnanharjoittajan tasolla;
 - b) tämän asetuksen mukaista sertifiointin kannustinvaikutusta tarvitaan, jotta toimi on taloudellisesti toteuttamiskelpoinen.
2. Kun käytetään vakioitua perusuraa, 1 kohdassa tarkoitetun lisäisyyden katsotaan toteutuvan.

Kun käytetään toimikohtaista perusuraa, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lisäisyys on osoitettava erityisillä lisäisyysarvioilla niiden sovellettavien sertifiointimenetelmien mukaisesti, jotka vahvistetaan 8 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

6 artikla

Varastointi, seuranta ja vastuu

1. Toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on osoitettava, että toimella varastoidaan hiiltä pysyvästi tai pyritään varastoimaan hiiltä pitkällä aikavälillä.
2. Sovelletaessa 1 kohtaa toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on
 - a) noudatettava sääntöjä, jotka koskevat mahdollisten seurantajakson aikana havaittujen vapautumisriskien seuranta ja vähentämistä;
 - b) oltava vastuussa toimella talteenotetun ja varastoidun hiilen mahdollisesta kyseisen toimen seurantajakson aikana tapahtuvasta vapautumisesta asianmukaisten vastuumeکانismien kautta niiden sovellettavien sertifiointimenetelmien mukaisesti, jotka vahvistetaan 8 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.
3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen seurantasääntöjen on oltava
 - a) johdonmukaiset direktiivin 2009/31/EY 13–16 artiklassa vahvistettujen sääntöjen kanssa, kun on kyse pysyvistä hiilenpoistoista;
 - b) johdonmukaiset direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 b kohdan nojalla annettujen sääntöjen kanssa, kun on kyse tuotteisiin pysyvästi kemiallisesti sitoutuneesta hiilestä;

- c) niiden sovellettavien sertifiointimenetelmien kattamien sääntöjen mukaisesti vahvistettuja ja asianmukaisesti perusteluja, jotka vahvistetaan 8 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä, kun on kyse hiiliviljelystä ja hiilen varastoinnista tuotteisiin.
4. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vastuumeکانismien on oltava
- a) johdonmukaiset direktiivin 2009/31/EY 17 ja 18 artiklassa vahvistettujen sääntöjen kanssa, kun on kyse pysyvistä hiilenpoistoista;
- b) johdonmukaiset direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 b kohdan nojalla annettujen sääntöjen kanssa, kun on kyse tuotteisiin pysyvästi kemiallisesti sitoutuneesta hiilestä;
- c) hiiliviljelyn ja tuotteisiin varastoitavan hiilen osalta vahvistetut ja asianmukaisesti perustellut niiden sovellettavien sertifiointimenetelmien mukaisesti, jotka vahvistetaan 8 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä, ja niihin voi kuulua yhteisiä puskureita ja etukäteisvakuutusmekanismeja.
5. Hiilenpoistotoimella poistetun ja myöhemmin varastoidun hiilen katsotaan vapautuneen ilmakehään seurantajakson lopussa, paitsi jos kyseistä seurantajaksoa pidennetään toimen uudella sertifioinnilla tai hiili varastoidaan pysyvästi 3 kohdan a ja b alakohdan sekä 4 kohdan a ja b alakohdan nojalla.
6. Maaperäpäästöjen vähentämistoimiin sovelletaan asianmukaisia seurantasääntöjä ja vastuumeکانismeja, jotka on vahvistettu 8 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

7 artikla

Kestävyys

1. Toimi ei saa aiheuttaa merkittävää haittaa ympäristölle ja voi tuottaa oheishyötyjä niistä yhdelle tai useammalle:
- a) ilmastonmuutoksen hillintä, joka menee 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua hiilenpoiston nettohyötyä ja maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyötyä pidemmälle;
- b) ilmastonmuutokseen sopeutuminen;
- c) vesivarojen ja merten luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojeleminen;
- d) siirtyminen kiertotalouteen, mukaan lukien kestävästi hankittujen biopohjaisten materiaalien tehokas käyttö;
- e) ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen;
- f) luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojeleminen ja ennallistaminen, mukaan lukien maaperän terveys, sekä maaperän huonontumisen välttäminen.
2. Hiiliviljelytoimen on vähintään tuotettava oheishyötyjä 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettulle kestävyystavoitteelle.
3. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa toimen on täytettävä kestävyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset, jotka määritetään sovellettavissa sertifiointimenetelmissä, jotka vahvistetaan 8 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.

Kestävyyttä koskevien vähimmäisvaatimusten on

- a) otettava huomioon vaikutus sekä unionissa että sen ulkopuolella, mukaan lukien paikalliset olosuhteet;

- b) tarvittaessa oltava johdonmukaiset ”ei merkittävää haittaa” -periaatetta koskevien teknisten arviointikriteerien kanssa;
- c) edistettävä maa- ja metsätalouden biomassan raaka-aineiden kestävyyttä direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklassa säädettyjen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien mukaisesti.

4. Jos toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä ilmoittaa oheishyötyjä, jotka edistävät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kestävyystavoitteita yli tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kestävyyttä koskevien vähimmäisvaatimusten, sen on noudatettava sovellettavia sertifiointimenetelmiä, jotka vahvistetaan 8 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä. Kyseisten sertifiointimenetelmien on sisällettävä osatekijöitä, joilla kannustetaan mahdollisimman pitkälle tuottamaan oheishyötyjä, jotka menevät kestävyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia pidemmälle, erityisesti kun on kyse tämän artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettusta tavoitteesta.

8 artikla

Sertifiointimenetelmät

1. Toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on käytettävä sovellettavaa sertifiointimenetelmää 4–7 artiklassa tarkoitettujen laatuksien täyttämiseksi, jäljempänä 'sertifiointimenetelmä'.
2. Komissio antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä sertifiointimenetelmät, joissa täsmennetään kunkin toimen osalta liitteessä I esitetyt osatekijät.

Komissio asettaa etusijalle sertifiointimenetelmien kehittämisen sellaisia toimia varten, jotka ovat kaikkein pisimmälle kehitettyjä, joilla on potentiaalia tarjota kaikkein suurimmat oheishyödyt tai joiden osalta kyseisten menetelmien kehittämisen kannalta merkityksellinen unionin lainsäädäntö on jo hyväksytty.

Kun on kyse hiiliviljelytoimista, komissio ottaa osana noudattamaansa etusijajärjestystä huomioon sen, edistetäänkö toimilla maatalousmaan, metsien ja meriympäristön kestävä hoitoa.

Kun on kyse hiilen varastoinnista tuotteisiin, komissio asettaa etusijalle puu- ja biopohjaisia rakennustuotteita koskevat sertifiointimenetelmät.

3. Delegoiduissa säädöksissä, jotka annetaan 2 kohdan nojalla, on erotettava toisistaan toimet, jotka liittyvät pysyvästi hiilenpoistoon, hiiliviljelyyn ja hiilen varastointiin tuotteisiin, minkä lisäksi ne erotetaan niiden ominaispiirteiden perusteella.

Sertifiointimenetelmillä on

- a) varmistettava hiilenpoistojen ja maaperäpäästöjen vähennysten perusteellisuus ja läpinäkyvyys;
- b) edistettävä luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua ja ennallistamista;
- c) osaltaan varmistettava unionin ruokaturva ja vältettävä maakeinottelu;
- d) otettava huomioon viljelijöiden ja metsänomistajien ja -hoitajien, erityisesti pienimuotoista toimintaa harjoittavien toiminnanharjoittajien, kilpailukyky unionissa kestäväällä tavalla;
- e) edistettävä biomassan kestävyyttä direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklassa säädettyjen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien mukaisesti;
- f) varmistettava, että kansalliset viranomaiset soveltavat biomassan kaskadikäyttöperiaatetta johdonmukaisesti direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

- g) varmistettava biomassan raaka-aineiden kestävämmän kysynnän välttäminen;
- h) minimoitava toiminnanharjoittajille, erityisesti pienimuotoista toimintaa harjoittaville toiminnanharjoittajille, aiheutuva hallinnollinen ja taloudellinen taakka sekä säilytettävä sertifiointiprosessi mahdollisimman yksinkertaisena ja helpokäyttöisenä;
- i) varmistettava, että vapautumistapauksiin puututaan asianmukaisilla vastuumekanismeilla, kuten yhteisillä puskureilla tai etukäteisvakuutusmekanismeilla, ja viimeisenä keinona yksiköiden suoralla mitätöinnillä.
4. Valmistellessaan 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä komissio ottaa huomioon
- a) asiaankuuluvan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön;
- b) asiaankuuluvat unionin, kansalliset ja kansainväliset sertifiointimenetelmät ja -standardit; sekä
- c) parhaan saatavilla olevan tieteellisen näytön.

3 LUKU

SERTIFIointi

9 artikla

Vaatimustenmukaisuuden sertifiointi

1. Hakeakseen tämän asetuksen vaatimustenmukaisuuden sertifiointia toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on toimitettava hakemus sertifiointijärjestelmään.

Kun kyseinen hakemus on hyväksytty, toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on toimitettava sertifiointielimelle toimintasuunnitelma, johon sisältyy näyttöä 4–7 artiklan noudattamisesta ja odotettu hiilenpoiston nettohyöty tai odotettu maaperäpäästöjen vähentämisen nettohyöty, joka on tuotettu toimella, sekä seurantasuunnitelma.

Toiminnanharjoittajaryhmien on myös täsmennettävä, miten neuvontapalveluja tarjotaan, erityisesti pienimuotoista hiiliviljelyä harjoittaville toiminnanharjoittajille.

Kun on kyse hiiliviljelytoimista, jäsenvaltiot voivat tarjota viljelijöille neuvontaa asetuksen (EU) 2021/2115 15 artiklassa tarkoitettujen maatalojen neuvontapalvelujen puitteissa.

Hiiliviljelyä koskevien asiaankuuluvien tietokantojen yhteentoimivuuden edistämiseksi jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sisällyttää asetuksen (EU) 2021/2116 68 artiklassa tarkoitettuun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään tämän asetuksen liitteessä II luetellut keskeiset tiedot, mukaan lukien hiiliviljelytoimeen liittyvät hallintakäytännöt, toimen alkamis- ja päättymispäivä, vaatimustenmukaisuustodistuksen yksilöllinen numero tai koodi, sertifiointielimen nimi ja sertifiointijärjestelmän nimi.

2. Sertifiointijärjestelmän on nimettävä sertifiointielin, joka suorittaa sertifiointitarkastuksen sen todentamiseksi, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat täsmällisiä ja luotettavia, ja sen vahvistamiseksi, että toimi on 4–7 artiklan vaatimusten mukainen.

Jos kyseisen sertifiointitarkastuksen tuloksena on todennettu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen vaatimustenmukaisuus, sertifiointielimen on annettava sertifiointitarkastusta koskeva raportti, johon sisältyy tiivistelmä, ja annettava vaatimustenmukaisuustodistus, joka sisältää vähintään liitteessä II vahvistetut tiedot.

Sertifiointijärjestelmän on tarkasteltava uudelleen sertifiointitarkastusta koskevaa raporttia ja vaatimustenmukaisuustodistusta sekä asetettava sertifiointitarkastusta koskeva raportti kokonaisuudessaan tai, jos se on tarpeen kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi, tiivistetyksi sekä vaatimustenmukaisuustodistus julkisesti saataville sen sertifiointirekisterissä tai, kun se on perustettu, 12 artiklassa säädettyssä unionin rekisterissä, jäljempänä 'unionin rekisteri'.

3. Sertifiointielimen on vähintään viiden vuoden välein tai useammin sen mukaan, mitä sovellettavassa sertifiointimenetelmässä täsmennetään, asianomaisen toimen ominaispiirteiden perusteella, tehtävä uudelleensertifiointitarkastuksia, joilla vahvistetaan, että toimi on 4–7 artiklan mukainen, ja todennetaan toimella tuotettu hiilenpostin nettohyöty tai maaperän nettopäästövähennyshyöty. Kyseisen uudelleensertifiointitarkastuksen tuloksena sertifiointielimen on annettava uudelleensertifiointitarkastusta koskeva raportti, johon sisältyy tiivistelmä, ja tarvittaessa annettava päivitetty vaatimustenmukaisuustodistus.

Sertifiointijärjestelmän on tarkasteltava uudelleen uudelleensertifiointitarkastusta koskevaa raporttia ja päivitettyä vaatimustenmukaisuustodistusta sekä asetettava uudelleensertifiointitarkastusta koskeva raportti kokonaisuudessaan tai, jos se on tarpeen kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi, tiivistetyksi sekä päivitetty vaatimustenmukaisuustodistus julkisesti saataville sertifiointirekisterissä tai, kun se on perustettu, unionin rekisterissä.

Sertifiointijärjestelmän sertifiointirekisterin tai, kun se on perustettu, unionin rekisterin on myönnettävä sertifioituja yksiköitä uudelleensertifiointitarkastuksen tuloksena saadun päivitetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen perusteella.

4. Toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on tuettava sertifiointielintä sertifiointitarkastuksen ja uudelleensertifiointitarkastuksen aikana, erityisesti tarjoamalla pääsy tiloihin, joissa toimi toteutetaan, ja toimittamalla kaikki kyseisen sertifiointielimen vaatima data ja dokumentaatio.

5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toiminta- ja seurantasuunnitelman sekä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen sertifiointitarkastusta ja uudelleensertifiointitarkastusta koskevien raporttien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Sertifiointielimet

1. Sertifiointijärjestelmien nimeämien sertifiointielinten on oltava kansallisen akkreditointielimen akkreditoimia asetuksen (EY) N:o 765/2008 nojalla tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tunnustamia olemaan toimivaltaisia kattamaan tämän asetuksen soveltamisala tai sertifiointijärjestelmän erityinen soveltamisala.

2. Sertifiointielinten on

a) oltava päteviä suorittamaan sertifiointitarkastus ja uudelleensertifiointitarkastus;

b) oltava oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumattomia toiminnanharjoittajasta tai toiminnanharjoittajaryhmästä; sekä

c) toteutettava tässä asetuksessa edellytetyt toimet yleisen edun mukaisesti.

3. Edellä olevaa 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa sertifiointielin tai mikään sen osa ei saa

a) olla toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä, toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän omistaja taikka toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän omistuksessa;

b) olla sellaisessa suhteessa toiminnanharjoittajaan tai toiminnanharjoittajaryhmään, joka voisi vaikuttaa sen riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen.

4. Jäsenvaltioiden on valvottava sertifiointielinten toimintaa.

Sertifiointielinten on kansallisten toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä toimitettava kaikki niiden toiminnan valvomiseen tarvittavat tiedot, mukaan lukien sertifiointitarkastuksen ja uudelleensertifiointitarkastuksen päivämäärä, kellonaika ja paikka.

Jos jäsenvaltiot havaitsevat vaatimustenvastaisuusongelmia, jäsenvaltioiden on ilmoitettava niistä viipymättä sertifiointielimelle ja asiaankuuluvalla sertifiointijärjestelmälle.

Vaatimustenvastaisuusongelmia koskevat tiedot julkaistaan sertifiointirekisterissä tai, kun se on perustettu, unionin rekisterissä.

4 LUKU

SERTIFIOINTIJÄRJESTELMÄT

11 artikla

Sertifiointijärjestelmien toiminta

1. Osoittaakseen tämän asetuksen noudattamisen toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on osallistuttava komission 13 artiklan nojalla tunnustamaan sertifiointijärjestelmään.
2. Sertifiointijärjestelmien on toimittava riippumattomalla tavalla ja luotettavien ja läpinäkyvien sääntöjen ja menettelyjen perusteella, erityisesti kun on kyse sisäisestä hallinnoinnista ja seurannasta, kantelujen ja valitusten käsittelystä, sidosryhmien kuulemisesta, tietojen avoimuudesta ja julkistamisesta, sertifiointielinten nimeämisestä ja kouluttamisesta, vaatimustenvastaisuusongelmien ratkaisemisesta sekä sertifiointirekisterien kehittämisestä ja hallinnoinnista.

Sertifiointijärjestelmien on asetettava läpinäkyvät maksut ja huolehdittava siitä, että kyseisiä maksuja koskevat tiedot ovat helposti toiminnanharjoittajien saatavilla, myös julkaisemalla ne verkkosivustoillaan.

Sertifiointijärjestelmien on otettava käyttöön helposti saatavilla olevat kantelu- ja valitusmenettelyt. Tiedot kyseisistä menettelyistä on asetettava julkisesti saataville sertifiointirekisterissä tai, kun se on perustettu, unionin rekisterissä.

3. Sertifiointijärjestelmien on todennettava, tarkastettiin tiedot ja data, jotka toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä toimitti 9 artiklaan perustuvaa vaatimustenmukaisuuden sertifiointia varten, riippumattomasti ja tehtiinkö vaatimustenmukaisuuden sertifiointi, mukaan lukien uudelleensertifiointitarkastusta koskevat raportit, täsmällisesti, luotettavasti ja kustannustehokkaasti.
4. Sertifiointijärjestelmien on julkaistava vähintään kerran vuodessa sertifiointirekistereissään tai, kun se on perustettu, unionin rekisterissä nimettyjä sertifiointielimiä koskeva luettelo, josta ilmenee kunkin sertifiointielimen osalta, mikä kansallinen akkreditoitelin on akkreditoitunut sen tai mikä kansallinen toimivaltainen viranomainen on tunnustanut sen ja mikä kansallinen toimivaltainen viranomainen valvoo sitä.
5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan soveltamiseksi tarvittava rakenne, muoto, tekniset yksityiskohdat ja prosessi, joita sovelletaan kaikkiin komission tunnustamiin sertifiointijärjestelmiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12 artikla

Pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskeva unionin rekisteri sekä sertifiointirekisterit

1. Komissio perustaa viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2028 pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevan unionin rekisterin, johon sertifiointiprosessiin liittyvät tiedot asetetaan julkisesti saataville saavutettavissa olevalla tavalla ja joka sisältää vähintään liitteessä III esitetyt tiedot, ja ylläpitää kyseistä rekisteriä asianmukaisesti.

Unionin rekisteriä perustaessaan komission on otettava huomioon direktiivin 2003/87/EY 30 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) 2018/841 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut kertomukset.

Unionin rekisterin on käytettävä automatisoituja järjestelmiä, myös sähköisiä malleja, jotta asetetaan julkisesti saataville suojatulla tavalla sertifiointiprosessiin liittyvät tiedot, mukaan lukien vaatimustenmukaisuustodistukset ja päivitetty vaatimustenmukaisuustodistukset, mahdollistetaan sertifioidujen yksiköiden määrän jäljittäminen sekä vältetään kaksinkertainen laskenta.

Unionin rekisteri rahoitetaan kiinteillä vuosimaksuilla, joista käyttäjät vastaavat. Kyseisten maksujen on oltava suhteessa niiden unionin rekisterin käyttöön ja niiden on oltava riittävät osallistumaan unionin rekisterin perustamisesta aiheutuviin kustannuksiin ja vuotuisiin toimintakustannuksiin, kuten henkilöstöstä tai tietoteknisistä välineistä, aiheutuviin kustannuksiin.

Tällaisista maksuista saatavien varojen on oltava asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja. Kyseisillä tuloilla on katettava erityisesti kustannukset, jotka liittyvät tietoteknisiin välineisiin, palveluihin ja turvallisuuteen, mukaan lukien toiminta- ja lupajärjestelmät, sekä unionin rekisterin hallinnoinnista vastaavan henkilöstön kustannukset.

2. Tämän artiklan täydentämiseksi komissio antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan unionin rekisteriä koskevat tarvittavat vaatimukset, mukaan lukien säännöt, joilla varmistetaan sertifioituilla yksiköillä käytävän kaupan riittävä valvonta, sekä tekijät, jotka on otettava huomioon määritettäessä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksujen taso ja niiden perimisen yksityiskohdat.

Soveltamiskalenterivuotta edeltävän vuoden kunkin viimeisen neljänneksen aikana komissio antaa yhden tai useamman täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksujen yksittäiset määrät, joita sovelletaan kyseisenä kalenterivuonna, tai jolla tarkistetaan kyseisiä määriä.

3. Ennen unionin rekisterin perustamista sertifiointijärjestelmän on perustettava sertifiointirekisteri, johon asetetaan julkisesti saataville suojatulla tavalla sertifiointiprosessiin liittyvät tiedot, mukaan lukien vaatimustenmukaisuustodistukset ja päivitettyt vaatimustenmukaisuustodistukset ja joka sisältää vähintään liitteessä III esitetyt tiedot ja mahdollistaa 9 artiklan mukaisesti sertifioidujen yksiköiden määrän jäljittämisen, ja ylläpidettävä sitä asianmukaisesti.

Sertifiointirekisterin on käytettävä automatisoituja järjestelmiä, myös sähköisiä malleja, ja sen on oltava yhteentoimiva muiden tunnustettujen sertifiointijärjestelmien rekisterien kanssa, jotta voidaan välttää kaksinkertainen laskenta.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat, jotka koskevat sertifiointirekistereitä sekä sertifioidujen yksiköiden kirjaamista, säilyttämistä tai käyttöä, mukaan lukien tässä kohdassa tarkoitettut seikat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Sertifioidut yksiköt myöntää sertifiointirekisteri tai, kun se on perustettu, unionin rekisteri, kuitenkin vasta sen jälkeen, kun on tuotettu hiilenpoiston nettohyöty tai maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyöty, ja uudelleensertifiointitarkastuksen tuloksena annetun validin vaatimustenmukaisuustodistuksen perusteella.

Mitään sertifiointia yksikköä ei saa myöntää useammin kuin kerran eikä käyttää missään vaiheessa useampi kuin yksi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö.

Pysyvän hiilenpoiston yksiköt, hiiliviljely-yksiköt, tuotteeseen varastoidun hiilen yksiköt ja maaperäpäästöjen vähennyksen yksiköt ovat toisistaan erillisiä yksiköitä.

5. Hiiliviljely-yksiköiden ja tuotteeseen varastoidun hiilen yksiköiden voimassaolon olisi päättyttävä asiaankuuluvan toimen seurantajakson lopussa, ja kyseiset yksiköt olisi mitätöitävä sertifiointirekisterissä tai, kun se on perustettu, unionin rekisterissä, paitsi jos poistetun hiilen pitkäaikainen varastointi todistetaan jatkuvalla seurannalla sovellettavassa sertifiointimenetelmässä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

*13 artikla***Sertifiointijärjestelmien tunnustaminen**

1. Toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä voi osoittaa tämän asetuksen noudattamisen vain käyttämällä komission päätöksellä tunnustettua sertifiointijärjestelmää. Tällainen päätös on voimassa enintään viisi vuotta, ja se asetetaan julkisesti saataville unionin rekisterissä.
2. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle julkisen sertifiointijärjestelmän tunnustamista koskevasta hakemuksesta.

Yksityisen sertifiointijärjestelmän laillisen edustajan on ilmoitettava komissiolle kyseisen yksityisen sertifiointijärjestelmän tunnustamista koskevasta hakemuksesta.

3. Komissio voi sertifiointijärjestelmää asianmukaisesti kuultuaan kumota tämän artiklan 1 kohdan nojalla tehdyn kyseisen järjestelmän tunnustamista koskevan päätöksen, jos sertifiointijärjestelmä ei pane täytäntöön 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja sääntöjä.

Jos jäsenvaltio tai mikä tahansa muu osapuoli, jota asia koskee, esittää asianmukaisesti perusteltuja epäilyjä siitä, että sertifiointijärjestelmä ei toimi niiden sääntöjen mukaisesti, jotka vahvistetaan 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä ja jotka muodostavat perustan tämän artiklan 1 kohdan mukaisille päätöksille, komissio tutkii asian ja toteuttaa asianmukaiset toimet, mukaan lukien asiaankuuluvan päätöksen kumoaminen.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tunnustamis- ja ilmoittamisprosessien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*14 artikla***Raportointivaatimukset**

1. Kunkin komission hyväksymän sertifiointijärjestelmän, joka on ollut toiminnassa vähintään 12 kuukautta, on toimitettava komissiolle joka vuosi viimeistään 30 päivänä huhtikuuta edellisen kalenterivuoden kattava vuotuinen raportti toimintoistaan, mukaan lukien kuvaus mahdollisista petostapauksista ja niihin liittyvistä korjaavista toimenpiteistä.

Komissio asettaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen raporttien julkisesti saataville kokonaisuudessaan tai, silloin kun se on välttämätöntä kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi, koostetussa muodossa.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen raporttien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 LUKU**LOPPUSÄÄNNÖKSET***15 artikla***Liitteiden muuttaminen**

1. Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I sen mukauttamiseksi uusiin ja kehitymässä oleviin toimien tyyppeihin sekä tieteen ja tekniikan kehitykseen.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä II sen mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen.

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 26 päivästä joulukuuta 2024 määräämättömäksi ajaksi 8, 12 ja 15 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8, 12 ja 15 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan kyseisessä päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 8, 12 tai 15 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

17 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) 2018/1999 44 artiklan 1 kohdan a alakohdalla perustettu ilmastonmuutoskomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän artiklaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

18 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tätä asetusta on tarkasteltava uudelleen kaikilta osin, ottaen huomioon
 - a) unionin oikeuden asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien sen johdonmukaisuus asetusten (EU) 2018/841, (EU) 2018/842 ja (EU) 2021/1119 sekä direktiivien 2003/87/EY ja (EU) 2018/2001 kanssa;
 - b) UNFCCC:tä ja Pariisin sopimusta koskeva asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien kyseisen sopimuksen 6 artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt ja suuntaviivat;
 - c) teknologian ja tieteen kehitys, parhaat käytännöt ja markkinakehitys hiilenpoistojen alalla;
 - d) mahdollisuudet pysyvään hiilen varastointiin kolmansissa maissa, jollei asetuksen (EU) 2024/1735 III luvussa tarkoitetuista kansainvälisistä sopimuksista muuta johdu, samalla kun tarjotaan direktiivissä 2009/31/EY vahvistettuja edellytyksiä vastaavat edellytykset sen varmistamiseksi, että talteenotetun hiilidioksidin geologinen varastointi on pysyvästi turvattu ja ympäristön kannalta turvallista;

- e) tämän asetuksen soveltamisesta johtuvan biomassan lisääntyneen käytön ympäristövaikutukset, mukaan lukien vaikutukset maaperän huonontumiseen ja ekosysteemien ennallistamiseen;
- f) vaikutus unionin ruokaturvaan ja maakeinotteluun; sekä
- g) sertifiointiprosessin kustannukset.

2. Viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2027 ja sen jälkeen kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla sovitusta maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

3. Komissio tarkastelee uudelleen viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2026 tämän asetuksen soveltamista sellaisten päästöjen vähentämiseen, jotka kuuluvat IPCC:n maataloutta koskevaan lähdeluokkaan kuuluviin alaluokkiin 3.A (kotieläinten ruoansulatus) ja 3.B (lannan käsittely), sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) 2018/1999 ja kyseisen asetuksen nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten nojalla, ottaen huomioon vaihtoehtokustannukset, sääntelykehityksen kehityksen, kasvihuonekaasupäästöjen kasvuun johtavat mahdolliset kielteiset vaikutukset ja asetuksen (EU) 2021/1119 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti ehdotettu unionin vuoden 2040 ilmastotavoite, ja esittää kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kyseisen kertomuksen on perustuttava muun muassa pilottisertifiointimenetelmään niiden toimien osalta, joilla vähennetään kotieläinten ruoansulatuksesta ja lannan käsittelystä aiheutuvia maatalouden päästöjä.

Komissio esittää tarvittaessa kyseiseen kertomukseen liittyvän lainsäädäntöehdotuksen, jolla ulotetaan tämän asetuksen kattamien toimien soveltamisala koskemaan päästöjen vähentämistä IPCC:n maataloutta koskevaan lähdeluokkaan kuuluvista alaluokista 3.A (kotieläinten ruoansulatus) ja 3.B (lannan käsittely), sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) 2018/1999 nojalla.

4. Komissio arvioi viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2026, tarvitaanko lisävaatimuksia tämän asetuksen yhdenmukaistamiseksi Pariisin sopimuksen 6 artiklan ja parhaiden käytäntöjen kanssa, mukaan lukien vastaavat mukautukset, isäntämaana toimivan osapuolivaltion hyväksyntä ja menetelmät. Kyseisessä arvioinnissa komissio tarkastelee uudelleen sertifioidun yksiköiden käyttöä sellaisten päästöjen kompensoimiseen, jotka ovat aiheutuneet unionin kansallisesti määritellyn panoksen ulkopuolella, ja unionin ilmastotavoitteita. Kyseiseen arviointiin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä marraskuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

R. METSOLA

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

BÓKA J.

LIITE I

8 artiklassa tarkoitettujen sertifiointimenetelmien osatekijät

Hyväksyessään delegoituja säädöksiä 8 artiklan nojalla komissio sisällyttää sertifiointimenetelmiin seuraavat osatekijät, ottaen huomioon kunkin toimen erityispiirteet:

- a) toimen tyyppi ja kuvaus sen kattamista käytännöistä ja prosesseista, mukaan lukien toteutuskausi ja seurantajakso;
- b) säännöt, jotka koskevat kaikkien 4 artiklan 1, 2 ja 5 kohdassa tarkoitettujen hiilenpoistonielujen ja kasvihuonekaasupäästöjen lähteiden määrittämistä;
- c) säännöt, jotka koskevat 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan i ja iii alakohdassa tai 4 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen perusuran laskemista;
- d) säännöt, jotka koskevat 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tai 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen hiilenpoistojen kokonaismäärän laskemista;
- e) säännöt, jotka koskevat 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen maaperäpäästöjen laskemista;
- f) säännöt, jotka koskevat 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen maatalousmaapäästöjen laskemista;
- g) säännöt, jotka koskevat 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan v alakohdassa tai 4 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimeen liittyvien kasvihuonekaasujen laskemista;
- h) säännöt, jotka koskevat 4 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen vakioitujen perusurien sekä 4 artiklan 11 kohdassa tarkoitettujen toimikohtaisen perusuran ajantasaistamista;
- i) säännöt, jotka koskevat epävarmuustekijöiden huomioon ottamista varovaisella tavalla 4 artiklan 12 kohdassa tarkoitettussa kvantifioinnissa, joka koskee pysyvää hiilenpoistoa, väliaikaista hiilenpoistoa hiiliviljelyn yhteydessä ja hiilen varastointia tuotteisiin sekä maaperäpäästöjen vähennyksiä;
- j) säännöt, jotka koskevat 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisten lisäisyysarvioiden suorittamista;
- k) säännöt, jotka koskevat 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen varastoidun hiilen vapautumisriskin seuranta ja lieventämistä;
- l) säännöt, jotka koskevat 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja asianmukaisia vastuumekanismeja, mukaan lukien säännöt asiaankuuluvan vastuumekanismin toimimattomuuden varalta;
- m) säännöt, jotka koskevat 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vaatimuksen täytäntöönpanoa;
- n) säännöt, jotka koskevat 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua maaperäpäästöjen vähennysten seuranta;
- o) säännöt, jotka koskevat 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kestävyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia;
- p) säännöt, jotka koskevat 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen oheishyötyjen seuranta ja raportointia.

LIITE II

9 artiklassa tarkoitettuun vaatimustenmukaisuustodistukseen sisällytettävät vähimmäistiedot

Vaatimustenmukaisuustodistuksessa on oltava seuraavat vähimmäistiedot:

- a) toimen nimi ja tyyppi, mukaan lukien käytännöt ja prosessit, sekä toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän nimi ja yhteystiedot;
- b) toimen sijainti, mukaan lukien toimen rajojen maantieteellisesti täsmällinen sijainti, noudattaen vaadittua kartan mittakaavaa 1:5 000 jäsenvaltion osalta;
- c) toimen toteutuskauden kesto, mukaan lukien alkamis- ja päättymispäivä;
- d) sertifiointijärjestelmän nimi;
- e) sertifiointielimen nimi, osoite ja logo;
- f) vaatimustenmukaisuustodistuksen yksilöllinen numero tai koodi;
- g) vaatimustenmukaisuustodistuksen myöntämispaikka ja -päivä sekä voimassaoloaika;
- h) viittaus 8 artiklassa tarkoitettuihin sovellettaviin sertifiointimenetelmiin;
- i) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pysyvä hiilenpoiston nettohyöty, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu väliaikainen hiilenpoiston nettohyöty, 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyöty tai 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu väliaikainen hiilenpoiston nettohyöty;
- j) hiilenpoistot 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tai 4 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettun perusuran yhteydessä; tai maaperäpäästöt 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan i ja iii alakohdassa tarkoitettun perusuran yhteydessä;
- k) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tai 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen hiilenpoistot yhteensä; tai 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii ja iv alakohdassa tarkoitettujen maaperäpäästöjen yhteensä;
- l) lisäys 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdassa ja 4 artiklan 2 alakohdan b alakohdan v alakohdassa sekä 4 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa toimeen liittyvissä suorissa ja epäsuorissa kasvihuonekaasupäästöissä;
- m) j, k ja l alakohdassa tarkoitettujen tietojen jaottelu kaasujen, lähteiden sekä hiilinielujen ja -varantojen mukaisesti;
- n) toimen seurantajakson kesto;
- o) käytetyn biomassan määrä ja todiste siitä, että se täyttää 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kestävyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset;
- p) mahdolliset 7 artiklassa tarkoitettujen kestävyydelle koituvat oheishyödyt;
- q) hiiliviljelyn osalta 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen oheishyödyt;
- r) viittaus muuhun kansainväliseen tai kansalliseen sertifiointiin, mukaan lukien vaatimustenmukaisuustodistuksen yksilöllinen numero tai -koodi;
- s) vastuumekanismin tyyppi, toimen panos mekanismiin sekä vastuussa oleva luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö;
- t) sertifiointijärjestelmän yksiköiden määrä ja voimassaoloaika;
- u) hiilenpoistojen ja maaperäpäästöjen vähennysten kvantifiointiin liittyvät mahdolliset epävarmuustekijät 4 artiklan 12 kohdan mukaisesti.

LIITE III

12 artiklassa tarkoitettujen unionin rekisterin ja sertifiointirekistereiden sisältämät vähimmäistiedot

Unionin rekisterin ja sertifiointirekisterien on sisällettävä seuraavat vähimmäistiedot kustakin toimesta ja kustakin sertifioidusta yksiköstä:

- a) toimen nimi ja tyyppi, sekä toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän nimi ja yhteystiedot;
- b) toimen sijainti, mukaan lukien toimen rajojen maantieteellisesti täsmällinen sijainti, noudattaen vaadittua kartan mittakaavaa 1:5 000 jäsenvaltion osalta;
- c) toimen kesto, mukaan lukien alkamis- ja päättymispäivä;
- d) sertifiointijärjestelmän nimi, 13 artiklassa tarkoitettu kyseisen järjestelmän tunnustamista koskeva komission päätös, sertifiointijärjestelmän säännöt ja menettelyt sekä 11 artiklassa tarkoitettu nimettyjä sertifiointielimiä koskeva luettelo ja sen 14 artiklassa tarkoitettut vuotuiset raportit;
- e) viittaus 8 artiklassa tarkoitettuihin sovellettaviin sertifiointimenetelmiin;
- f) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pysyvä hiilenpoiston nettohyöty, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu väliaikainen hiilenpoiston nettohyöty, 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu maaperäpäästöjen vähennyksen nettohyöty; taikka 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu väliaikainen hiilenpoiston nettohyöty;
- g) mahdolliset 7 artiklassa tarkoitettut oheishyödyt kestävyydelle;
- h) sertifiointin tila, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitettut vaatimustenmukaisuustodistukset sekä sertifiointi- ja uudelleensertifiointitarkastuksia koskevat raportit, sertifiointujen yksiköiden määrä ja tila, kuten esimerkiksi ovatko ne liikkeeseen laskettuja, käytöstä poistettuja, vanhentuneita, mitätöityjä tai puskuriin osoitettuja, ja sertifiointujen yksiköiden loppukäyttö sekä sertifiointujen yksiköiden käyttäjä.